OVIDIU-DRAGOŞ ARGEŞANU

JUMĂTATEA MEA, FEMEIA

2011

Femeia trebuie să înveţe mai întâi să fie femeie, şi după aceea să devină Om

Ce vor femeile?

Vor să fie iubite, vor să se simtă iubite, vor să fie apreciate, vor să fie fericite. Dar nu au înţeles câteva lucruri extrem de simple. A căuta fericirea în exterior este eşec din prima.

A-ţi căuta şi a-ţi condiţiona fericirea de cineva este automat un eşec.

Indiferent că este vorba de soţ, copii, ce vreţi voi.

Fericirea trebuie să o găsiţi în voi!

Iubirea noastră, a bărbaţilor este un surogat ce înlocuieşte iubirea divină.

Şi de aceea suferiţi...

□ CUVÂNT ÎNAINTE □

Când mi-a venit ideea de a face conferinţa despre femeie trebuie să recunosc că m-a apucat o frică inexplicabilă. Obişnuit să ascult de propria mea intuiţie, am mers mai departe. Am organizat-o. I-am anunţat pe interlocutorii mei Vlad T. Popescu şi Risvan Vlad Rusu. Mă gândeam că

împreună aveam să desluşim din eterna enigmă a femeii. Am început să pun ideile pe foi, apoi să adun foi şi alte foi. Mi-am luat un caiet nou, le-am ordonat şi încet, încet am început să pun cap la cap idei care îmi veniseră în minte cu ani şi zeci de ani în urmă. Era ca şi cum aş fi studiat femeia de la începutul vieţii mele. Mi-au apărut în minte frânturi de filme gen *„Ce-şi doresc femeile”* cu Mel Gibson, unul din actorii mei preferaţi.

Mă urmărea ce spusese Napoleon la un moment dat: „toate femeile sunt curve în afară de sora şi de mama mea, dar să nu uităm că şi ele sunt tot femei!”

Am avut un cult pentru Napoleon, pentru un om care a devenit împărat din nimeni, deşi nu am înţeles cum a putut pierde o bătălie precum aceea de la Waterloo. Tot ce spusese în memoriile sale îmi suna adevărat, doar cu această afirmaţie aveam o îndoială şi nu ştiam de ce.

Studiul meu asupra femeii se întinde pe o perioadă de 43 de ani. Atât am acum. De ce atât? Pentru că relaţia cu femeia începe cu mama. Apoi cu sora mea, cu bunica, cu colegele mele, cu educatoarele mele, cu prima fată de care mi-a plăcut, cu învăţătoarea mea, cu prima iubită, cu prima femeie cu care am făcut dragoste, cu nevestele mele, cu mamele copiilor mei, cu fetele mele, cu pacientele mele, cu doctoriţele colege..., cursantele, amantele etc.

Aşa am ajuns să am o groază de informaţii de care nu eram conştient şi după ce au fost puse pe hârtie, am ajuns la concluzia că aveam nevoie de mai multe zile de conferinţe ca să termin tot ceea ce ştiam.

Dar ceea ce mi se părea ciudat avea să apară mai târziu. Nu am mai filmat conferinţa. Dumnezeu nu ne dădea voie. Era clar, pentru mine cel puţin, că avea să fie o selecţie, dar nu ştiam încă pentru ce.

La un moment dat am realizat că avea să fie conferinţa mea, examenul vieţii mele. Că acest moment avea să marcheze un punct de cotitură în viaţa mea ca bărbat, ca om, ca maestru, ca terapeut, ca scriitor. Din toate punctele de vedere urma să mă schimb.

Vreau să spun că nu am avut niciodată asemenea emoţii. Examenul se dădea în faţa maeştrilor mei şi a altora, a îngerilor lor şi nu în ultimul rând a lui Dumnezeu. Puţină lume ştie cine sunt şi ce am făcut altădată, ce am făcut cu femeia şi cât am chinuit-o. Câtă ură şi câtă supărare am avut pe ea şi acum, prin conferinţa mea, aveam ca scop să schimb statutul ei în lumea spirituală. De ce io? Pentru că am fost în vieţile mele trecute cel mai mare acuzator al ei! Şi un călău profi...

De ce Vlad şi Risvan? Pentru că aveam nevoie de susţinerea lor

energetică şi Dumnezeu mi-a îngăduit acest ajutor.

Şi pentru că darul meu pentru cele care au venit la conferinţă a fost transformarea lor kundalini. Adică transformarea din SK în Om. Asta depindea de mine, de cunoaşterea mea şi de susţinerea colegilor mei. Transformarea lor în Oameni depinde mai departe exclusiv de ele!

Nu am avut voie să-i anunţ pe colegii mei. Am înţeles după de ce. Aveau lecţia ascultării şi tăcerii. Io am trecut prin asta la rândul meu. Este greu la un moment dat să ai ceva de spus şi să nu ţi se dea voie să vorbeşti. Ce este bine este că frustrarea asta se transformă în scris. Le-am cerut scuze şi înainte şi după conferinţă. Aveam de spart o gheaţă şi era mai important decât noi toţi trei la un loc. Cert este că în final cea ce doream am reuşit. Să închid cercul, să vorbesc despre a patra putere a Cerului – Omul – şi să demonstrez relaţia dintre femeie şi Om. Aveam nevoie de asta în evoluţia mea dar mai ales aveam nevoie de aceasta în ajutorarea celorlalţi. Trebuie înţeles că dacă ceea ce am făcut, să ţin conferinţa singur, ar fi fost un lucru egoist nu mi-ar fi îngăduit Dumnezeu aceasta. Simplu fapt că erau toţi oameni care se ocupau de spiritualitate şi care puteau gândi împotrivă certifică acest lucru.

Pe această cale le cer scuze celor care ar fi vrut să afle şi părerea colegilor şi prietenilor mei şi le promit că la următoarea conferinţă io voi tăcea iar ei îşi vor expune ideile.

◻ ÎNCEPUT ◻

Bine aţi venit. Ştiu că aşteptaţi cu sufletul la gură să vorbim despre 2012. Doar că până acolo am nevoie de nişte explicaţii care să justifice afirmaţiile mele despre acest an. Am nevoie de o pregătire. Să urcăm împreună nişte trepte.

Ceea ce voi aborda astăzi este o temă specială. Plec de la un e-mail primit de la o doamnă care m-a întrebat: „De ce trei bărbaţi să vorbească despre femeie?” Nu am răspuns la e-mail pentru că am considerat că este o întrebare foarte frumoasă de început. În primul rând trei bărbaţi pentru că este firesc să vină cineva care să vă privească din afară. Nu poţi să studiezi niciodată nimic, nici o persoană, nici pe altcineva decât cel mult pe tine însuţi dinăuntru. Şi atunci, fiind vorba de femei în general, se punea problema să vă studieze cineva din afară care să fie altfel. Şi suntem altfel.

La un moment dat unul dintre maeştrii mei a zis: „Bine, măi, dar trei bărbaţi misogini?” Nici unul nu este misogin să ştiţi, nici măcar eu nu mai sunt.

X

M-am tot întrebat de ce mi s-a îngăduit treaba aceasta şi cred că mi s-a îngăduit pentru că eu am fost unul dintre cei mai mari acuzatori ai femeii. Şi atunci fără să vreau, pentru că viaţa şi mai ales Dumnezeu nu doarme, a trebuit să-mi reconsider atitudinea.

În altă ordine de idei, acesta este un fel de examen al meu. Şi dacă până acum examenele le-am ţinut ori în lume ori în afară, acesta este primul examen pe care îl ţin printre lumi. Şi o să vedeţi de ce. Eu am avut posibilitatea să am o recunoaştere şi a oamenilor şi a lumii de dincolo. Nu vreau să sperii lumea cu cuvinte mari. Dar niciodată nu au fost unite şi cred că aveaţi nevoie şi voi şi eu de asta şi nu numai.

Examenul de exorcist se dă în faţa cerului şi iadului. De abia apoi ieşi în faţa oamenilor. De abia apoi se fac exorcizările publice şi capeţi şi recunoaşterea semenilor tăi.

O să plec de la nişte lucruri care iniţial o să vi se pară fără nici o legătură cu titlul conferinţei de astăzi. Am avut o prietenă care la un moment dat m-a plimbat printr-un cimitir şi m-a dus la o capelă şi mi-a zis să ţin minte toată viaţa acea capelă. Eu nu le am pe astea cu locuri, spaţii, cimitire. Dar ce avea special acea capelă era faptul că era aşezată spre cele patru puncte cardinale şi la fiecare dintre colţuri avea unul dintre cei patru evanghelişti. Mi-a rămas în minte pe undeva departe. Prietena mea mi-a povestit despre Iulia Haşdeu, despre moartea ei şi relaţia cu tatăl ei de dincolo de moarte. Ea m-a obişnuit cu moartea, cu legătura dintre lumi. Îmi vorbea de extracorporalizare, de posibilitatea de a comunica cu cei de dincolo. Când a murit, eram deja pregătit de asta. Nu a fost uşor, dar mi-a deschis poarta cu lumea spiritului, iar io am lăsat-o deschisă. Iar Daniela m-a îndrumat în măsura în care a ştiut şi a putut. Ţin minte că era „*The ghost”* cu Patrick Swayze şi vorbeam la telefon şi îmi explica că este posibil să interacţionezi cu spiritele morţilor. După moartea ei nu am avut decât să experimentez. Şi am avut voie toate nebuniile! Slavă Domnului!

Într-o zi, mergând la liturghie, şi pentru că pentru mine liturghia este frumoasă, dar câteodată prea lungă, mă uitam pe pereţi, ca un bărbat adevărat. Şi uitându-mă pe pereţi la un moment dat, la arcadele cupolei, i-am văzut pe cei patru evanghelişti şi mi-am adus aminte de acel episod. Este vorba de biserica Sf. Gheorghe vechi. Numai că cei patru evanghelişti aveau cele patru chipuri, cele patru puteri ale cerului. Adică Vulturul, Taurul, Leul şi Omul. Şi cum stăteam eu acolo şi mă gândeam pentru că erau exact sub cupolă pe unde vine lumina, mi-am dat seama că cele patru puteri sunt cele patru puteri care străjuiesc calea către Dumnezeu. Poate vă întrebaţi ce legătură are cu această temă.

Pentru mine cele trei puteri dinainte sunt de domeniul trecutului, adică Vulturul, Taurul şi Leul. Şi mai aveam o problemă pe care nu o înţelegeam. Cum de este omul o putere care străjuieşte cerul? De ce omul? O să ţineţi minte acest început pentru că acesta o să fie sfârşitul. Ce legătură omul şi puterile Cerului?

Departe de mine gândul că am să elucidez complet misterul femeii, nici nu am această pretenţie şi nici nu cred că este posibil. Ce mă interesează pe mine este să aduc câteva argumente care să reaşeze femeia acolo unde este locul ei cu adevărat. O fac şi pentru voi, şi pentru mine. Pentru că să ştiţi că m-am priceput să chinui femeia. Adică hai să zicem că nu am fost un băiat bun în toate vieţile mele, nici măcar în aceasta. Cred că această reaşezare a femeii trebuie făcută în raport cu Dumnezeu, cu lumea, cu bărbatul şi în primul rând cu ea însăşi. Şi vă citesc un mesaj: „Ce este aşa minunat în a fi femeie, că mie mi-e silă de sexul din care fac parte... silă şi nu ştiu dacă e din cauză că nu am reuşit să fiu cu nimeni, dar clar mi-e silă. Nu văd nici un avantaj în a fi femeie, ba din contră, o grămadă de chestii care ne limitează. Faci copii, trebuie să ai libertate. Nu mai zic de faza cu ţinutul casei şi toate celelalte. Trebuie numai să-ţi găseşti un bou să te facă femeie de casă şi tot aşa. Bine, astea sunt schemele vieţii. Cred că a fi femeie e o karmă şi atât. Să zic că sunt mai norocoase astea, de atâta bine şi pot să şi-o tragă cu cine vor, cât vor, când vor. În rest, eu una cu greu văd un avantaj şi cred că m-am îmbolnăvit din cauză că nu mă simt bine relativ la propria mea sexualitate, la a fi femeie. Cred că e naşpa să fii femeie pe planeta asta”.

Vreau să vă spun că acest citat nu este din mine. Şi plec de la asta ca să înţelegeţi că până şi cea care mi-a scris acest mesaj este o persoană care, hai să zicem, are un acces extraordinar la subconştientul de grup şi ea exprimă toate programele negative ale femeii relativ la ea însăşi. Nu proiecţiile noastre ale bărbaţilor. Nu proiecţiile bărbaţilor misogini, ci propriile voastre gânduri!

□ CINE ESTE FEMEIA? □

Din punct de vedere biblic, ideea că femeia este făcută de Dumnezeu din coasta lui Adam şi că mai întâi L-a făcut pe Adam este cât se poate de reală. Materializarea şi dematerializarea să ştiţi că nu mai sunt lucruri pentru cineva care ştie că există paranormalul şi ca lucrurile se pot materializa şi dematerializa. Aşa că pentru o entitate spirituală superioară care vrea să creeze un om este o chestie aproape banală. Eu nu vin nici în sprijinul, nici în contradicţie cu Biblia. Am să combat multe din textele Bibliei şi o să vedeţi că în ceea ce priveşte existenţa pe această planetă, repet, asta a fost începutul

planetei Pământ. Dumnezeul planetei L-a creat pe Adam. Tot El, din coasta lui Adam, a creat-o pe Eva. Să facem o mică deosebire. De ce? Pentru că vreau să vă spun că sunt naţii, cum sunt chinezii, cum sunt japonezii, cum sunt albii care nu s-au născut pe această planetă. Planeta aceasta are la origine populaţie neagră.

Ca să înţelegeţi de ce am plecat de la aceasta, este pentru că din punct de vedere creştin a existat o discuţie relativ la existenţa sufletului în femeie. Ştiţi că s-a întrunit un Sinod pentru asta? Care să certifice dacă femeia are suflet sau nu. Cert este că până la urmă au ajuns la concluzia că există. Unii s-au abţinut, alţii au fost împotrivă, nu ştiu exact care a fost scorul. Dar s-a decis: femeia are suflet! ☺

Problema este foarte simplă, pentru că dacă iei puţin din infinit, chiar dacă este o coastă, va avea caracteristicile infinitului. În momentul în care s-a luat acea coastă din Adam (Adam fusese creat Dumnezeu-Om), şi vreau să vă spun că s-a luat la propriu şi este o întreagă poveste din acest punct de vedere, în momentul respectiv în structura fizicului uman există toate tipurile de energii. În momentul în care s-a creat femeia şi Dumnezeul acestei planete a creat femeia din acea coastă, ea avea toate structurile din Adam şi chiar a avut în plus energie Yin, energia planetei.

◻ ALCĂTUIREA PSIHICULUI FEMININ ◻

Vreau să vă spun că studiez omul de douăzeci de ani, de fapt de când m-am născut pentru că aşa am fost creat. Eu nu pot fără să analizez, chiar dacă sunt „en train de”, fără să vreau fac o analiză. Nu pot să mă schimb. Şi pot să vă spun că studiez omul de mic, şi am avut mamă, soră, prietene, colege, colege de joacă, iubite, amante, soţii, plus pacientele. Pot să emit o părere. Am făcut un calcul estimativ şi am trecut de zece mii de pacienţi, de clienţi, cum vreţi să-i spuneţi. Pentru mine nu sunt pacienţi, sunt oameni. Este un termen. Deci peste 10000 de femei!

Şi atunci pot să spun că psihicul femeii nu este diferit decât cel al bărbatului. Adică tot atâtea câmpuri are, tot atâtea chakre, are tot suflet, tot meridianele respective, un pic diferite. Vreau să vă spun că copilul în viaţa intrautero are ambele sexe. Şi există un moment când unele dintre organele sexuale se atrofiază şi altele se formează. Există un moment în care suntem toţi la fel. Ceea ce diferă ştiţi ce este? Programul. Îmi pare rău, dar diferenţa dintre femeie şi bărbat este o diferenţă IE, info-energetică. Adică o diferenţă de program. Ceea ce avem în jurul nostru sunt doar roluri. Avem rolul de bărbaţi şi de femei. Ca să vă fie foarte clar: şi bărbaţii au şarpe kundalini, şi femeile au şarpe kundalini. Şi bărbaţii au suflet, şi femeile au suflet. Ceea ce

diferă la femei faţă de bărbaţi, sunt organele sexuale şi într-adevăr există o diferenţă în ceea ce priveşte unirea energiei sexuale cu sufletul. Adică energia sexuală, energia sufletească, energia raţională. Bărbaţii au raţiunea unită mai mult cu sexul şi femeile au sufletul mai mult unit cu sexul, cu energia sexuală. În mare sunt identice. De ce vă spun asta? Pentru că nu o sa reiau teme de la vechile conferinţe decât în măsura în care acestea afectează femeia şi familia. Şi aici mă refer la ceea ce se cheamă trezirea spirituală.

Pe mine m-a interesat când vorbesc despre structura psihicului uman, m-a interesat o structură care să-mi permită explicarea tuturor fenomenelor psihice. Indiferent că este vorba de patologie, indiferent că este vorba de paranormal. Pentru că o să vedeţi că nimic nu este paranormal. Nici în extrasensibilităţile femeii, nici în intuiţia ei, nici în stările modificate ale conştiinţei. Şi că termenul de patologie este doar în sensul măsurii în care omul este sau nu conectat la societate. Adică dacă se supune sau nu regulilor sociale, sau dacă are un aport sau nu la evoluţia acesteia. Acesta este patologicul. În momentul în care un om iese din cotidian şi se comportă atipic, nu se mai spală, nu... în momentul acela este considerat patologic. Dar în realitate toate sunt forme de manifestare ale psihicului uman. Şi să ştiţi că până şi aceia care inhalează aurolac pe stradă au aceleaşi structuri ale psihicului ca şi noi, cu mici diferenţe şi mici probleme. Şi beţivul din şanţ, şi... toţi suntem la fel. Ceea ce ne diferenţiază la un moment dat este liberul arbitru. Şi, poate chiar mai mult, ajutorul Lui Dumnezeu pentru ceva, pe care-l avem de îndeplinit în viaţa noastră.

◻ TREZIREA SPIRITUALĂ A FEMEII ◻

Trezirea spirituală a femeii nu este cu nimic mai diferită decât trezirea spirituală a bărbatului. Probabil că bărbatul este mai raţional în acel moment spre deosebire de femeie care este mai emoţională. Şi atunci ceea ce se amplifică în cazul trezirii spirituale a unei femei sunt emoţiile. Iar câteodată emoţiile sunt amestecate cu instinctele. Am avut mai multe cazuri când femei trezite spiritual calcă orice urmă de raţionament, peste orice lege socială, religioasă, raţională sau mai ştiu eu ce şi-şi urmează sufletul sau instinctele.

Este ciudat când îţi vine la cabinet un cuplu, ea: „ştiţi, nu ştiu ce mi se întâmplă, am fost la psihiatrie”. Şi îi spui: „doamnă v-aţi trezit din punct de vedere spiritual, slavă Domnului că n-aţi dansat goală pe afară”. „Domnul doctor, ştiţi, am făcut-o şi pe asta”. „Slavă Domnului că nu ţi-ai adus un bărbat în casă”. „Ştiţi am făcut-o şi pe asta”. Şi îi spun tipului: „domnule, haideţi să vă spun ceva, în momentul trezirii spirituale nu mai are importanţă

nimic şi, cu cât orgoliul este mai mare, cu atât trezirea spirituală este mai dură. Şi atunci le faci pe toate, toate nebuniile, toate tâmpeniile, de-ţi stă mintea-n loc şi se cruceşte oricine. Nu este obligatoriu. Asta depinde de karma omului respectiv, de orgoliu, de toate valorile de la nivel interior”.

Sunt femei care se trezesc la nivel instinctual. Dacă în altă viaţă au fost îngeri ai Iubirii, la ele se activează instinctele sexuale în aşa măsură încât sunt considerate nimfomane. Este doar firesc să se întâmple aşa. Sublimarea energiei sexuale în lumină duce la îndumnezeire şi atunci dorinţa lor sexuală se transformă în iubirea divină. Până atunci însă sunt considerate imposibil de satisfăcut din punct de vedere sexual.

De obicei trezirea spirituală urmează unei perioade de abstinenţă forţată. Nici ea nici soţul ei nu ştiu de ce nu mai ajung să facă sex. Energia sexuală se acumulează, şarpele kundalini se trezeşte şi urcă pe coloană. Apare schisma dintre conştient, ceea ce ştia despre sine însăşi şi ceea ce este în realitate la nivel de sine. Explodează buboiul, nemulţumirile, frustrările, fricile etc., pe care începe să le manifeste. Fie că este vorba de nemulţumiri faţă de soţ, societate, biserică, Dumnezeu, maestru, bărbaţi, femei, profesie, lume şi viaţă, ele devin manifeste cu o violenţă proporţională cu karma personală. Apare schizofrenia care este o perioadă de scindare a personalităţii specifică acestui moment. Este ca o răscruce în care fiecare poate să aleagă fie drumul spre ospiciu, fie pe cel către iniţiere şi spiritualitate. Depinde de fiecare şi de Dumnezeu pe ce cale o ia.

◻ FEMEIA ŞI ANIMALELE DE PUTERE ◻

Şi o să vă spun de ce este importantă. Dar mai întâi vreau să vorbim un pic despre animalele de putere. De ce sunt importante animalele de putere şi ce înseamnă de fapt animalele de putere raportat la structură, la şarpele kundalini?

Orice om, indiferent dacă este bărbat sau femeie are la baza coloanei şarpele kundalini. Acest şarpe a crescut în mai multe vieţi prin reîncarnări succesive, a trecut prin diverse vieţi de animal. Ceea ce a fost reprezintă animalele lui de putere care îşi pun amprenta pe componenta psihică a omului. Este una să fi fost leu şi alta antilopă, urs sau castor, veveriţă sau bufniţă... Unul va avea un psihic de vânător altul va fi preocupat de acumulări fie că este vorba de venituri sau lucruri. Agresivitatea diferă. Nu degeaba Iisus este Mielul. Nu am nici o veleitate de miel. Nici de victimă. Şi mă întrebam cum va fi mântuirea mea dacă nu sunt precum Christos. Nu trebuie să fii precum El. El este El. Dar te poţi mântui fiind tu însuţi cu ajutorul Lui. Aceasta este misiunea Lui!

Revenind la femeie. Una va fi femeia care în altă viaţă a fost pisică (casnică), alta va fi femeia care a fost iapă mustang (va cutreiera lumea în lung şi în lat!) şi pe care nu o vei găsi niciodată acasă. Aceste caracteristici se manifestă în relaţia cu copiii, cu familia, cu bărbaţii. Femeia leoaică îşi creşte copii cu mama şi cu prietenele. Copiii mănâncă împreună la fiecare dintre ele, cum îşi alăptează leoaicele puii una la alta.

După trezirea spirituală, o altă etapă este întâlnirea animalului de putere. De la creaţie noi am pierdut din suflet în fiecare viaţă. Este momentul în care întâlneşti acest alter ego al tău sub formă de animal. Durează trei zile. Respectiva imagine a ta te atacă şi pare că ai gripă, ca şi cum te-a lovit trenul. Cu ajutor sau fără, durează tot trei zile unirea imaginii tale ca om cu aceea a ta ca animal. Capeţi în acel moment puterea şi calităţile animalului respectiv: agerimea, rezistenţa, înţelepciunea, tenacitatea, mobilitatea, forţa, cruzimea... etc.

Până şi ortodoxia oferă dovezi. Îngerii, ghizii lui Dumnezeu, care stau în faţa tronului, sunt animalele Lui de putere, Taurul, Vulturul, Leul. Deşi ortodoxia câteodată neagă anumite lucruri, ea le are acolo!

Avem şi noi jertfa mielului. Eu am fost în multe din vieţile mele budist şi pot spune acum după o analiză de douăzeci de ani că este greşită educaţia femeii de către societate. Şi când spun un lucru vin cu argumente.

Femeia este învăţată că trebuie să sufere. Sunt programate să sufere şi să accepte suferinţa. Pentru că voi sunteţi educate şi aveţi un program conform căruia femeia este inferioară bărbatului. Program atât de adânc înrădăcinat la nivel de subconştient de grup feminin, încât vă autodistrugeţi. Unul dintre motivele pentru care se întâmplă acest lucru este acela că marea majoritate a femeilor în realitate, ca spirite, sunt bărbaţi. Şi sunt atât de supăraţi de faptul că sunt femei încât intră în depresii, fac boli precum leucemiile, sau eventual se sinucid. Este o formă de moarte, de autodistrugere. De aceea cele mai mult femei au boli autoimune. Nu bărbaţii, femeile. Şi au boli autoimune, depresii, care sunt specifice femeii pentru că ea nu este mulţumită de condiţia ei şi-şi creează programe de autodistrugere. Dar problema nu este că în mod firesc ele ar trebui să moară, ci că nu ştiu că ar putea să trăiască la fel de fericite pentru faptul că sunt femei.

Fiecare om, bărbat sau femeie are la baza coloanei şarpele kundalini. Şarpele kundalini o să vină vremea să fie fotografiat, filmat... S-a întrupat de *n* ori în animale, unele de o putere mai mare, altele de o putere mai mică. Evident că oamenii, implicit femeile, poartă caracteristicile acestor animale. Şi într-un fel va fi femeia care în altă viaţă a fost panteră neagră şi într-un fel va fi o femeie care în altă viaţă a fost, iertaţi-mă, vacă, şi într-un fel va fi o

femeie care în altă viaţă a fost purcică. Vă spun pentru ca să vă rămână aceste exemple şi o să începeţi să vă căutaţi şi o să aveţi nevoie de ele. Pentru că, la sfârşitul vieţilor voastre, se face unirea monadelor şi trebuie să uniţi în voi inclusiv animalele voastre de putere.

Revin la Dumnezeul planetei. Dumnezeul planetei este ceea ce este pentru că în altă viaţă a avut ca animale de putere cele trei tipuri de animale. Drăguţ, nu? Şi este foarte important pentru că, în momentul în care mă uit la animalele de putere ale Divinităţii de pe planeta Pământ, ce văd? Animale care ce fond au? Agresiv. De aceea este planeta agresivă. Problema nu este că este agresivă, să ştiţi că această planetă este foarte frumoasă şi este extraordinară. Nu condamn. Eu analizez. Punct. Nu judec pe nimeni. Această planetă în care eu am crescut, în care eu am învăţat, în care eu sunt aici pentru că am avut nişte experienţe, nu dintre cele mai drăguţe. Sunt aici astăzi pentru că am trăit pe această planetă. Aşa că nu am de gând să dau cu pietre nici în creştinism, nici în această planetă, pentru că le iubesc pe ambele. Eu vreau doar să vă spun.

Vă explic un lucru pe care ar fi bine să-l înţelegeţi. La un moment dat mă întrebam cum s-ar putea trece peste acele animale de putere şi, nu întâmplător, când am fost la Ierusalim am ajuns la mănăstirea Sf. Gherasim. Nu ştiu dacă ştiţi faza cu leul. Ştiţi ce a făcut Sf. Gherasim? Era atât de curat încât într-o zi a întâlnit un leu care avea un spin în labă şi l-a scos. Apoi nu mai ştiu cum a fost prins şi aruncat în arena leilor ca să-l omoare. Şi leul l-a recunoscut şi s-a aşezat la picioarele lui. Şi este reprezentat având lângă el la picioare, leul.

Şi atunci când m-am gândit eu la cum s-ar putea trece pe calea spre Dumnezeu, peste cele patru puteri ale cerului am înţeles că Mântuitorul a trecut frumos, foarte frumos. De ce? Pentru că toate animalele de putere reacţionau la ce? La agresivitate. Ori El nu a avut. În momentul în care s-a dus spre Dumnezeu – pentru că vrei nu vrei, ca să ajungi să stai de vorbă cu Dumnezeu trebuie să treci de animalele de putere – toate animalele I s-au plecat la picioare. Iar vulturul, dacă vreţi să ştiţi, este vultur pentru unii, dar pentru alţii ştiţi ce e? Porumbel. Duhul Sfanţ, când coboară, în funcţie de bunătatea sau răutatea sufletului unui om, se transformă în vultur sau în porumbel. Nu am zis-o eu! Este strict creştină. De ce vă spun asta? Dacă treci de Leu, Taur, Vultur rămâne Omul. Pentru că rămâne Omul şi pentru că... şi aici vă fac legătura dintre... fiecare dintre voi aveţi nişte condiţionări care ţin de animale pe care le-aţi întrupat altădată, în alte vieţi. Şi acestea, cum să vă zic, vă sunt şi pro, şi contra. La un moment dat cineva îmi povestea când s-a unit el cu animalul lui de putere şi putea să urce foarte frumos cele patru

etaje în fugă fără să facă efort. De ce spun treaba asta? Pentru că mulţi dintre maeştrii mei la un moment dat sunt buşiţi. Mă sună: „mi-e rău, m-a atacat cineva”. „Nu te-a atacat măi nimeni, nu întotdeauna te atacă cineva”. Înţelepciunea face diferenţa dintre ele. Mi-e rău de ce? Pentru că unirea cu animalul de putere poate să fie ca o boală. Evident că dacă vine peste tine un urs polar care nu ştie că eşti tu, te papă. Şi-ţi va fi foarte rău. Până când? Până în momentul în care te vei contopi cu el şi va deveni parte din tine. Şi va trebui la un moment dat să vă uniţi toate monadele acestea, indiferent ce aţi fost. Nu te face mai bun sau mai rău. Dar este clar că-ţi dezvoltă nişte calităţi şi te face mai complet.

Imaginaţi-vă că voi aţi fost cândva o sferă şi pe parcursul a *n* vieţi ale voastre v-aţi despărţit în toate chestiile alea. Sufletul vostru este despărţit în toate vieţile voastre. Energia voastră divină este despărţită în toate vieţile voastre. Şi voi sunteţi în halul în care sunteţi acum pentru că de fapt sunteţi sparţi. Ca să redevenim oameni, Dumnezei Oameni, presupune unirea – acum să nu creadă cineva că mă cred vreun Dumnezeu, dar ca să ne reîntoarcem la Dumnezeu, îndumnezeirea presupune unirea acestor energii, integrarea lor. O boală de acest gen, vă spun eu, ţine trei zile dacă te duci la doctor, tot trei zile dacă nu te duci, trei zile dacă te ajută Argeşanu şi tot trei zile dacă nu te ajută Argeşanu. Şi cine a trecut prin aceasta ştie. Eu scriu tocmai ca să înţelegeţi ce vi se întâmplă şi să vă căutaţi treaba asta. La un moment dat o să vi se întâmple, vreţi nu vreţi. Pe mine nu m-a interesat niciodată dacă cineva mă crede. Ştiţi dacă aş avea buzunarele pline de câte ori mi s-a spus: ştiţi aţi avut dreptate acum unul, doi, trei... *n* ani, când mi-aţi spus că... Aş fi, aşa, un fel de Bill Gates. Dar este foarte important ca în perspectivă să aveţi un loc unde să căutaţi. O să vi se întâmple. O să aveţi probabil o carte şi, la un moment dat, o s-o deschideţi şi să ziceţi: băi a avut dreptate Argeşanu... Şi o să vă gândiţi ce aţi fost în viaţa trecută. Mulţi aţi fost câini, pisici, şoricei, crocodili. Crocodilii sunt foarte buni părinţi, extraordinari, dar extraordinar de cruzi. Dacă ai venit peste ei... dar să mai şi trăieşti cu unul!

◻ FEMEIA ŞI SUFLETUL ◻

Apropo de femeie şi de pierderea de suflet. Aveţi o tendinţă extraordinară să vă pierdeţi sufletele. Sunteţi victime sigure. Totul pleacă din nevoia voastră de a iubi şi de a fi iubite. Drept urmare vă daţi sufletul pentru orice, pentru oricine, pentru toate prostiile. Aceasta vă împiedică din punct de vedere spiritual, vă împiedică pentru că să ştiţi că trezirea şarpelui kundalini, când urcă, el capătă putere şi din energia sexuală, dar

transformarea lui se face doar cu SN. Şi o să vorbim despre transformarea şarpelui kundalini în om. Dacă vă pierdeţi sufletul prin avorturi, sex, îndrăgosteli, plăţi karmice, că are nevoie nu ştiu cine, prin naştere, prin morţi ale persoanelor dragi, că trebuie să le ajutaţi să ajungă în nu ştiu ce cer, o să vă fie foarte greu să vă mai transformaţi. Aveţi grijă de sufletele voastre! Pentru că numai sufletul vă poate ajuta în evoluţia voastră spirituală. Trebuie să înţelegeţi că poţi să-i ajuţi pe alţii dacă tu eşti destul de puternic ca să o faci. Noi toţi ne aflăm în situaţia unora care ne luptăm cu valurile vieţii din mijlocul oceanului. Dacă încerci să salvezi pe cineva poţi să te îneci. Ieşi pe mal, fii bine ancorat acolo şi de aici poţi salva pe oricine, indiferent cât de mare este.

◻ CE VOR FEMEILE? ◻

Ce „vrea" femeile? Ştiţi că acum mai în glumă, mai în serios, s-a întâmplat o chestie foarte ciudată în viaţa mea. Ştiţi că a existat un tip foarte deştept care a scos o carte: „*Tot ce ştiu bărbaţii despre femei" –* şi acea carte era goală. Evident era evreu. Numai un evreu putea să câştige bani pe o carte goală. S-a vândut foarte bine. Întâmplarea face că o maestră de-a mea a venit cu această carte şi mi-a zis: „nu ţi-am adus-o pentru că vreau să te ridiculizez, ţi-am adus-o pentru că sincer cred că ai avea capacitatea să o umpli". Eu îi mulţumesc şi sper ca să pot să scriu ceva despre ce vor femeile.

Să ştiţi că am încercat să o iau aşa de la Ana la Caiafa şi am ajuns la aceeaşi concluzie. Că toate femeile vor acelaşi lucru – întoarcerea la Unitate, întoarcerea la Iubirea Divină. Numai că nu „ştie". De fapt, în tot ceea ce faceţi şi în toate căutările voastre, ştiţi programul femeii: că dacă o să mă mărit o să fiu fericită, că dacă o să fac un copil o să fiu fericită, că dacă o să fiu cu X o să fiu fericită, că dacă o să fac dragoste cu X o să fiu fericită, că dacă... se datorează în esenţă paradisului pierdut. Toate tânjiţi după iubirea divină şi încercaţi să o înlocuiţi cu surogate. *Iubirea noastră, a bărbaţilor este un surogat ce înlocuieşte Iubirea divină.*

Şi de aceea suferiţi.

Ştiţi că m-au preocupat cauzele suferinţei personale, evident şi aceea a femeii. Şi evident că am şi făcut femeia să sufere aşa cum mă pricep foarte bine. Şi atunci am încercat să văd de ce suferiţi? Voi suferiţi pentru că aveţi aşteptări, pentru că ceea ce primiţi pentru aşteptările voastre nu sunt conform cu standardele voastre şi automat intraţi în suferinţă. Să ştiţi că, dacă voi suferiţi, problema nu este a celor care vă fac să sufere. Haideţi să vă explic. Anul trecut m-am îndrăgostit. Da, trebuie să recunosc. Era ca o boală, mi-a fost foarte greu. Şi ştiu să fug de suferinţa produsă de îndrăgostească. Şi

am vrut să fug şi Dumnezeu: Nu, stai! Ca şi cum stai să mănânci bătaie. Chestii de alea cu nopţi albe, cu nedormit. De ce? Să vezi cum e! Perfect. Mi-am luat doza de suferinţă. Şi dacă tot trebuia să stau am zis să analizez situaţia. Iubirea este aceeaşi şi la bărbaţi şi la femei nu? Drăguţ a fost când domnişoara cu care am fost – ne-am plimbat la mănăstiri, chestii de alea drăguţe – îmi spune: „Dragoş ştii tu eşti o fiinţă mult prea complexă şi cu mult prea multe probleme pentru mine. Eu vreau ceva simplu”. Trece evenimentul şi, cum stăteam evident precum gânditorul şi mă gândeam şi eu, mai am şi eu momente din acestea, mă gândeam de ce mi-a îngăduit Dumnezeu treaba asta. Şi Dumnezeu mi-a îngăduit asta ca să înţeleg principiul suferinţei. Faptul că am proiectat pe ea nevoia mea de iubire, faptul că aşteptam ca ea să-mi îndeplinească această nevoie de iubire, faptul că mi-a zis – nu! – nu corespundea cu ceea ce doream eu. Şi mi-am luat doza, a fost ca un vaccin. A fost foarte frumos! Între ghilimelele de rigoare, dar suferinţa aceasta a avut cel puţin un rezultat bun, m-a făcut să rămân deschis. Acum le iubesc pe toate! Şi am mai înţeles principiul suferinţei!

Voi speraţi ca prin ceea ce obţineţi, fie că este familie, că este copil, că este un job, că este o casă, maşină, rochiţă, poşetuţă, să o umpleţi cu un gol. Golul acesta nu vi-l poate umple nici un bărbat, nici o familie, nici copiii, nici Argeşanu. Nimeni! Pentru că acesta este un gol lăsat de lipsa Lui Dumnezeu din noi. Golul acesta este doar locul Lui Dumnezeu! În momentul în care o să-L găsiţi pe Dumnezeu, şi nu mă refer la lucruri mari, să ştiţi, în momentul respectiv nu o să mai aveţi nevoie de nimeni şi de nimic. Nu o să mai doriţi nici aia, nici aia, nici recunoaştere, nici sex... De ce? Pentru că eşti complet. Şi o să vorbim despre a fi complet. Pentru că şi eu iniţial am crezut, cred că eu am fost femeie de foarte multe ori, pentru că eu am crezut în împlinirea prin familie. Mă vedeam bărbatul unei singure femei şi că asta o să mă împlinească pe mine ca om. Fals! Am avut o judecată tip Yin! Nu este aşa. Şi de fiecare dată am crezut că o să găsesc fericirea şi împlinirea în realizarea profesională, în bani, în casă la curte, în maşini... Am crezut că acestea mă vor împlini. Greşit! Evident degeaba vă spun şi sunt conştient de asta. Pentru că fiecare o să treceţi prin toate fundăturile (fundăturile voastre nu sunt ale mele), până să găsiţi într-adevăr acel lucru care vă umple şi vă face fericiţi.

Este valabil la ambele sexe? Absolut! Numai că diferenţa face să fie altfel. Femeia crede că se împlineşte prin iubire şi sunt o grămadă de femei care au încercat să mă facă să le iubesc şi au ratat, iar bărbatul încearcă să o suplinească prin sex. Noi, bărbaţii, credem că dacă o să polenizăm tot o să fim fericiţi... ☺

Ce vor femeile? Vor să fie iubite, vor să se simtă iubite, vor să fie

apreciate, vor să fie fericite. Dar nu au înţeles câteva lucruri extrem de simple. A căuta fericirea în exterior este eşec din prima. A-ţi căuta şi a-ţi condiţiona fericirea de cineva este automat un eşec. Indiferent că este vorba de soţ, copii, ce vreţi voi. Fericirea trebuie să o găsiţi în voi! Ştiu că sună mare, devine un slogan. Eu sunt pe principiu să cauţi acel lucru care te face fericit, te face să fii mulţumit Mă duc la sala de box pentru că mă simt bine. Când simt mirosul de transpiraţie şi aud băieţi lovind în sac îmi creşte sufletul. Asta sunt. Nu pot să fiu altul. Când m-am dus prima dată la Cezar Culda şi am făcut exerciţii de vizualizare, toţi se urcau pe munţi. Eu aveam sacul meu de box în astral! La un moment dat mi-a spus o fată, colegă la medicină: „Caută acel lucru pe care găsindu-l te-ar putea face să renunţi la orice altceva!”

Şi asta vă sfătuiesc şi pe voi, să căutaţi. Puneţi-vă ca obiectiv să fiţi fericite şi viaţa vă va duce acolo. Fericirea este o stare. Poţi fi fericit mâncând o bucată de pâine şi nefericit mâncând icre negre! Poţi fi fericit privind munţii dintr-un cort şi gol în palatul tău de aur... Şi atunci de unde vine fericirea? Din a fi în comuniune cu Dumnezeu, din a fi în Dumnezeu.

Pe lângă aceasta, femeia are nevoie de libertate, sex, dominare, mângâiere. Şi de cele mai multe ori noi uităm de acestea.

Căutaţi lucrurile care vă fac să fiţi 100% împăcate în suflet. Eu nu ştiu dacă să cred în fericire. Ştiţi că am vorbit cu un tip deştept care a pus bazele unui imperiu financiar şi pot să-l numesc că l-am cunoscut şi este vorba de Iosif Constantin Drăgan. El a fost întrebat la un moment dat dacă crede în fericire. Şi a spus: „nu ştiu dacă există fericirea, dar cred în mulţumirea de a fi făcut ceea ce trebuie, de împăcare interioară”. Foarte interesant. Şi mi-a plăcut. Şi venea din partea unui om care avea tot din punct de vedere material. Absolut tot. Şi nu înţelegeam, şi mi-au trebuit mie ani ca să-l înţeleg. Ştiţi că a stat cinci ani în casă? Păi după ce ai cutreierat toată lumea şi ai văzut tot ce se poate îţi dai seama că nu acesta este sensul. Şi a stat cinci ani şi se plimba şi se uita la mare. Atât! Programul obişnuit, copii etc. Şi nu l-am înţeles. L-am înţeles mult mai târziu, mi-au trebuit cinci ani să-l înţeleg pe omul acesta. Ca idee, eu m-am dus cum s-au dus conchistadorii şi el ştia ce-mi poate capul. Asta încerc să vă explic, căutaţi fericirea în afara voastră şi asta vă face nefericite! Nu vorbesc de femeile atipice că sunt şi de astea. Nu vor nici copii, nici casă, nici nimic.

◻ FEMEIA ŞI VÂRSTA ASTRALĂ ◻

Ce este vârsta astrală? Numesc vârstă astrală, acea perioadă de timp care a trecut de la apariţia pentru prima dată a spiritului respectiv în lumea

materială. Chiar dacă această vârstă se poate suplimenta prin cunoaştere, un spirit tânăr va avea cu totul alte caracteristici decât unul bătrân. Este o diferenţă de dimensiune astrală a spiritelor respective. Unul de 5 miliarde de ani în astral faţă de unul de 14 miliarde este ca omuleţul lui Gopo, pe luna lui! Evident apar diferenţe de putere mentală, de putere interioară, de dimensiune a sufletului, de capacitate de a iubi, de dorinţe sexuale, de aptitudini, de intuiţie etc.

Din punct de vedere al vârstei astrale, pentru că vârsta astrală schimbă un pic caracterul, caracteristicile femeii, şi aici avem femei cu vârstă astrală mică, sub vârsta pământului, sub 4.5 miliarde de ani, şi femei cu vârstă astrală mare. De ce sunt importante? Foarte simplu. Un spirit care are vârsta astrală mai mare decât vârsta pământului automat a trecut printr-o judecată. Am avut la cursuri un preot şi el m-a întrebat: „există o judecată personală?" Da. „Există o judecată universală?" Da. Există o judecată universală şi o judecată la sfârşitul acestei planete.

Mai exact la moartea fiecăruia din noi vom trece prin judecata personală. Fiecare va da socoteală despre cum a petrecut timpul pe această planetă. Este obligatoriu să treci prin asta? Nu. Se poate şunta judecata personală şi pe cea planetară. Dar doar dacă ai făcut lucruri deosebite pentru Cer.

Ei, în momentul în care ai trecut printr-o judecată a unei planete, ai o vârstă astrală mai mare decât 4,5 miliarde de ani, mai mare decât această planetă. Atunci ai înscrise în tine legile, care nu trebuie încălcate şi automat ţi-e mult mai greu să faci prostii. Eşti mai înţelept. Dar te şi bucuri mai puţin de viaţă. Nu zic că nu sunt şi spirite cu vârste astrale mari care fac prostioare, fie că sunt lăsate de Dumnezeu, fie că sunt atrase de mirajul lumii acesteia. Dar să ştiţi că sunt mult mai rare decât spiritele care au înscrise în ele foarte clar legile şi care ştiu ce este bine şi ce este rău fără să li se spună sau fără să le fi învăţat vreun preot. De ce este important? Pentru că de obicei spiritele cu vârste astrale mari, şi mă refer aici în special la femei, presupun entităţi spirituale care au fost şi bărbaţi ş: femei alte dăţi.

În condiţiile noastre vreau să vă spun că foarte des spiritele cu vârstă astrală mare sunt născute femei. Sau asta descopăr io în terapie sau la cursuri. De ce? Şi am stat să mă gândesc de ce îţi vin la cabinet. Condiţionez – Doamne nu mai îmi trimite oameni simpli, trimite-mi şi mie spiritele mari că aceştia... am un cântar, una este dacă pun pietricele şi alta este dacă pun un bolovan în galantar. Adică la nivelul unui subconştient colectiv, un spirit cu vârstă astrală mare cum credeţi că are ponderea? Mai mare, mai mică sau egală cu un spirit cu vârstă astrală mică? Este clar că un spirit cu vârstă

astrală mare are şi capacitatea de a schimba foarte multe, din punct de vedere al subconştientului colectiv. El, un om, un spirit care se schimbă în sens pozitiv şi emite anumite gânduri în sens pozitiv şi este mare ca vârstă astrală, automat va schimba subconştientul colectiv. Şi atunci este firesc ca în planul de schimbare al subconştientului, fie că este al planetei, fie că este vorba de cel feminin, o pondere foarte mare o au femeile cu vârste astrale mari. Avem o problemă însă. Femeile cu vârste astrale mari sunt în marea lor majoritate bărbaţi! Adică orice spirit cu vârstă astrală mare are două tipuri de energii, Yin-Yang. Toţi suntem făcuţi după acelaşi calapod. Problema este că femeile cu vârsta astrală mare sunt Yang. De ce? Pentru că toţi au crezut şi peste tot s-a crezut că a fi bărbat este un lucru special. Nu au înţeles importanţa femeii în planul divin şi s-au crezut pe ei înşişi speciali doar pentru că sunt bărbaţi. Şi câţi preoţi nu se consideră aşa doar pentru că au sulă şi barbă! ☺

Multe dintre spiritele cu vârste astrale mari care se nasc femei sunt bărbaţi. Şi în alte vieţi au fost călugări, pustnici, chiar şi sfinţi unele dintre ele. Pentru că nu toţi sfinţii au ajuns la perfecţiune. Sunt sfinţi de Cer şase, Anton de Padova, sunt sfinţi de Cer şapte, opt, nouă. Şi atunci ei se reîntorc să-şi ia lecţiile de viaţă. Problema este că toţi oamenii cu vibraţii mari să ştiţi că preponderent sunt născuţi creştini. Nu am întâlnit decât unul sau doi care au legătură cu budismul. Dar în rest am întâlnit numai entităţi spirituale care au trăit în creştinism cu valori mari de Ceruri şapte, opt, nouă. Am întâlnit şi zece chiar. Orice spirit care nu ajunge la Cer zece este obligat să se întoarcă pe pământ.

Orice sfânt care a lăsat în urmă moaşte înseamnă că este încă impur. Dacă era precum Dumnezeu se ridica la cer!

Toţi, şi bărbaţii şi femeile au în cap ideea, că femeia este inferioară. Şi motivul pentru care se nasc femei este să înţeleagă femeia, să accepte femeia, sa ierte femeia, să iubească femeia, să se iubească pe ele însele. De aceea problema femeilor cu vârste astrale mari este o problemă de iubire de sine, stimă de sine, o problemă de relaţionare cu ceilalţi, fie cu femeile, fie cu bărbaţii. Pentru că aici apare supărarea că nu eşti bărbat etc. Şi de multe ori am întâlnit chiar supărarea pe Dumnezeu. Cum a îngăduit Dumnezeu, eu care am lucrat pentru El în alte vieţi, să mă facă pe mine femeie? Vă spun că există asta în subconştientul doamnelor. Şi vine la Argeşanu şi-i spun: „băi, cucoană, tu nu înţelegi că Dumnezeu, în înţelepciunea Lui, şi-a dat seama că-ţi mai trebuie ceva ca să devii precum El? Că nu poţi să ajungi la un anumit nivel spiritual...”

Şi ştiţi foarte bine că există canalele ida-pingala. La un moment dat se

unesc, ca să se unească să formeze caduceul în chakra a VI-a şi eu să trec mai departe. Păi, ca să ajungă la chakra a VII-a, cum trebuie să am Yin Yang-ul? Armonic, că altfel nu formez caduceul. Caduceul nu trebuie să îl formez cu un bărbat sau cu o femeie, trebuie să-l formez în primul rând în mine. Şi asta ce înseamnă? Că trebuie să mă armonizez Yin-Yang. Şi asta ce înseamnă? Că trebuie să iubesc şi să manifest femeia din mine.

Femeia din mine se manifestă când admir florile, când ud florile, când ascult muzică, când fredonez o melodie, când mângâi, când alint, când compun, când scriu... Asta trebuie să înţelegeţi. Să las femeia din mine să se manifeste. Mi-a fost mie greu ca bărbat să fac asta, dar vouă ar trebui să vă fie mai uşor. De ce? Pentru că aveţi o formă mai... Există o legătură între planul fizic şi planul spiritual. Modul cum sunt îmbrăcat îmi poate spune ceva despre mine însumi.

În momentul în care vreau să-mi schimb interiorul, pot să acţionez asupra interiorului prin exterior. Adică dacă vreţi să vă schimbaţi, dacă vreţi să vă manifestaţi feminitatea din voi, luaţi-vă rochiţe, săndăluţe, dresuri, lăsaţi-vă părul lung şi, pentru numele Lui Dumnezeu, aranjaţi-vă! De ce? Pentru că este tipic feminin. Clar! Aşa cum sunt animale care sunt tipic feminine, aşa sunt multe plante tipic Yin, sunt o grămadă de lucruri. Sunt activităţi feminine care puteţi să le faceţi şi care să vă ajute să vă înţelegeţi pe voi însevă.

Apropo de vârsta astrală, aveţi probleme. De ce? Pentru că o karmă, o anumită valoare a luminii interioare la o vârstă astrală mare este cu totul altceva decât o anumită valoare a luminii interioare la o vârsta astrală mică. Adică dacă DH-ul, lumina interioară a unei femei care are 10 miliarde de ani este aceeaşi cu o femeie care are 5 miliarde de ani, cantitatea de întuneric a celei cu vârstă astrală mai mare este exponenţial mai mare decât cel pe care-l are cealaltă şi poate să dărâme pe oricine, nu unul, ci o sută de bărbaţi din jurul vostru. Pentru că nu este numai calitate, este şi cantitate. Unuia cu vârstă astrală mică poate să-i ajungă împărtăşania, dar unuia cu vârstă astrală mare trebuie să-i dai găleţi poate până să-i ajungă. Cantitativ nu-i ajunge.

Ca să vă fie foarte clar, sunt doamne la care căpuşorul şarpelui kundalini nu intră într-o sală de conferinţe şi de aceea este mult mai jos. Transformarea lor se face mult mai greu, cu mult mai multă energie, cu mult mai mult ajutor din exterior, cu mult mai multă muncă din partea voastră. Şi mai ales cu ajutorul Lui Dumnezeu! Dar, ca să am ajutorul Lui Dumnezeu, trebuie să fac ce vrea Dumnezeu!

Evident că o femeie cu vârstă astrală mai mare va avea altă rezistenţă

la agresiuni, o altă putere interioară. Sunt femeile acelea care sunt „locomotive”, când le-ai pornit sunt ca trenul. Evident că o să aibă un alt tip de gândire. Sunt genul de femei la care se duce toată lumea să întrebe şi să se sfătuiască. Cum era Sf. Vineri...

Şi nu uitaţi că bărbatul este oglinda voastră. O să vorbim şi despre relaţia cu bărbatul. Cel mai uşor îmi dau seama ce este în mine prin intermediul oamenilor din jur, prin intermediul bărbaţilor, femeilor din jur. Şi, ca să vă fie foarte clar, ce am în jurul meu ca bărbaţi sunt imaginea mea de bărbat, că este fiu, tată, soţ, amant. Ce am în jurul meu ca femeie este imaginea mea de femeie. Dacă înjuraţi femeile din jurul vostru vă înjuraţi pe voi. Uitaţi-vă foarte bine în jurul vostru ce aveţi şi o să vă vedeţi pe voi! Vă dau o sugestie ca să vă descoperiţi pe voi. Pentru că cea mai bună analiză personală vine din ce văd în jurul meu. Eu am ajuns la un anumit echilibru, la un anumit nivel. Am văzut o anumită cazuistică. Există un raport Yin-Yang în mine şi mă amuz. Ştiţi cum mă amuz? Mă duc în ţară şi fac terapie. Şi evident că iau câte o maestră lângă mine. Când iau o maestră pe lângă mine este clar că suntem doi. Este clar că eu în echilibru şi ea altfel, ce va determina? Apariţia altui tip de pacienţi decât am eu de obicei. Care sunt de fapt oglinda ei. Şi încep să-i spun să se recunoască în ceea ce întâlneşte. Şi fiecare dintre voi o să vă reîntâlniţi în ceea ce întâlniţi. În cazurile voastre, indiferent că sunteţi avocaţi, terapeuţi, în problemele celor de la şcoală, în problemele colegilor voştri de serviciu, în problemele şefilor voştri, în problemele voastre cu angajaţii. Este o formă ca să-ţi dai seama ce ai greşit, sau să afli ce ai de învăţat.

Şcoala aceasta a vieţii este făcută pe principiul oglinzii! Nu am zis-o eu. Este făcută pe principiul atracţiei. Atragi lucrurile cu care rezonezi. Dacă eu mă supăr pe un lucru înseamnă că în mine există acel program şi că de fapt ceea ce s-a întâmplat afară l-am atras pentru că rezonez cu el şi în realitate am făcut asta. Acesta este de fapt principiul descris în Biblie. Tot ce vă spun eu o să găsiţi dacă vreţi în citate. „Cui îi e frică că-şi va pierde sufletul, îl va pierde”. Frica din sufletul tău determină pierderea sufletului în exterior. Cui îi va fi frică că... se va întâmpla. Noi, prin ceea ce avem în sufletul nostru, determinăm ceea ce este în exteriorul nostru. Şi de aceea este foarte important ce este în mine şi pot să aflu ce este în mine prin intermediul exteriorului. Nu am alt mecanism. Ce, îmi trebuie cumva o lupă să mă uit în sufletul meu? Îmi dau seama după ce întâlnesc în jurul meu. Pentru că aceea atrag.

În momentul în care am transcens problemele pe care le am în mine ce se întâmplă? Dispar. Ca şi cum n-ar fi. Soluţia nu este să mă bat cu

problemele exterioare. Soluţia este să-mi descopăr problemele mele interioare prin intermediul problemelor exterioare. În momentul în care mi le-am plătit şi le-am înţeles, exteriorul se schimbă. În momentul în care nu mai rezonez cu un loc de muncă, mă scuipă ca pe o măsea. Avem o rezonanţă cu oamenii din jurul nostru la un serviciu. Pentru că fiecare loc este ca o altă piesă de teatru în care sunt alţi actori, în care ai un rol de interpretat. Dacă sunteţi într-un loc pentru mult timp înseamnă că aveţi ceva de învăţat de acolo, de luat de acolo, de înţeles relativ la voi, la colegii voştri, sau la situaţii.

Imaginaţi-vă că tot ceea ce aţi făcut voi ca tată, soţ, fiu, iubit, amant vi se întâmplă pentru că de fapt reprezintă imaginile voastre ca bărbat. Nu mai daţi vina pe ei, aşa cum nici eu nu mai dau vina pe femeile din viaţa mea. Haideţi să vă spun cum am ajuns la această concluzie. Există nişte lucruri care mie nu-mi plac în relaţia cu o femeie. Ai o prietenă, totul merge bine şi face exact ce nu îţi place. Hmm!... Altă prietenă şi face la fel! Hmm! După un anumit număr de prietene începi să te gândeşti – da, chiar aşa şi aia şi aia şi toate fac la fel? Şi începi să te întrebi firesc dacă defectul nu este în tine. Pentru că se întâmplă următorul fenomen – în momentul în care am un defect în mine, răul ca fiinţă spirituală îl vede şi zice: „unde putem să i-o tragem lui Argeşanu? Acolo”. Că îl ai în tine. Şi prin cine te loveşte? Prin cineva care habar nu are că greşeşte relativ la tine. Şi asta vi se întâmplă şi vouă în vieţile voastre.

Sunt lucruri ciclice. De ce mă întorc în acelaşi cerc? De ce mi se întâmplă acelaşi lucru? Pentru că undeva eu greşesc, nu ceilalţi. Chiar aşa, toate femeile sunt defecte, numai eu sunt perfect? Este clar că eu am o bubă! În momentul în care eu îmi corectez acea bubă, se schimbă atitudinea femeilor relativ la mine. Şi în momentul în care voi o să vă schimbaţi se va schimba atitudinea bărbaţilor relativ la voi. Îi explic unei psiholoage treaba asta şi zice: „de mine nu se apropie nimeni, cum domnule doctor...” Şi îi explic: „tu nu înţelegi că atitudinea ta faţă de bărbaţi este greşită, că dacă ţi-ai schimba atitudinea relativ la ei, se va schimba atitudinea lor relativ la tine”. Şi pleacă nefiind convinsă. Mă sună după o săptămână: „am zis că nu am nimic de pierdut şi ce-ar fi dacă îmi schimb eu atitudinea complet, 180 de grade”. Şi ce s-a întâmplat? „Domnule s-a schimbat totul, nu-mi vine să cred”. Este greu să înţelegi că tu eşti o problemă. Evident, ceilalţi sunt defecţi. Noi suntem perfecţi.

Există reacţii pe care le treziţi în ceilalţi chiar dacă ceilalţi nu au nimic karmic cu voi, apropo de vârsta astrală, apropo de SK. Sunt relaţii care au loc şi care se petrec *n* vieţi, miliarde de ani. Relaţii de prietenie, relaţii de iubire

etc. Există reacţii adverse pe care le avem relativ la rău. Şi vă pot spune că am testat. Imaginaţi-vă că în mănăstire am citit Molitfele Sf. Vasile cel Mare şi v-am zis că am fost un băiat foarte bun şi, pentru că eu am înţeles şi am citit, am studiat foarte bine Sun Tzu şi am înţeles că pentru a avea un ascendent asupra răului trebuie să înţeleagă că eu sunt un tip foarte serios. Şi atunci, în primii ani ai mei de spiritualitate, i-am trimis direct jos, în Iad, pe toţi. Au trecut cei cinci ani, după ce am făcut exorcizări şi m-am întors în viaţa lumească. Care credeţi că a fost reacţia femeii când am pus prima oară mâna pe ea? Vă spun eu că a paralizat.

Pe umăr dacă-i puneam mâna, deodată făcea câhhh, ca pisica... Ce are asta? Nu am înţeles că nici unul nu suntem curaţi şi în momentul în care faci exorcizări, rămâne acel program în tine. Şi evident că ei, când auzeau de mine, rămâneau câhhh... Şi am stat şi m-am gândit la răul din doamnă şi i-am spus: „îmi cer iertare că ţi-am făcut rău, dar sunt dispus să studiez şi nu te mai trimit în Iad”. Decât dacă... mai am acum o condiţie. Există o condiţie pentru care mai fac acest lucru. Şi în momentul respectiv am rezolvat problema cu reacţia energiei negative din ceilalţi relativ la mine.

De ce vă spun? Pentru că sunt persoane cu vârste astrale mari care în alte vieţi au fost exorcişti şi se întreabă de ce nu se apropie nimeni de ei. Păi cum să se apropie. Femei care în alte vieţi au practicat magia şi au legat demonii sexului şi evident în această viaţă fug de tine ca de tămâie! Ei te recunosc, iar dacă ai făcut tantra în alte vieţi aleargă după tine să ţi-o pună. Dar dacă ai fost exorcist, aleargă în partea cealaltă a planetei. Şi sunt foarte importante aceste lucruri apropo de relaţia noastră cu ceilalţi. Adică se poate întâmpla ca un om să aibă o reacţie: „domne', e cineva care dacă se uită la mine mi se face rău, cred că mă urăşte”. Habar nu are omul acela de tine. Omul acela este încărcat negativ săracul, dar răul te recunoaşte că ai făcut ceva, fie că te-ai ocupat de magie, fie că ai fost exorcist, fie că ai fost călugăr... Şi pe el nu-l interesează că în această viaţă patinează musca pe creierul tău spiritual şi ţi-o trage şi uite deochiul. Şi când îţi plăteşti ţi-ai rezolvat problema. O altă problemă este că în relaţia cu bărbatul a femeii cu vârstă astrală mare este că energia negativă, karmică, se manifestă prin el. Şi reciproca este valabilă. Umbra mea se va manifesta prin femeia de lângă mine. Dacă umbra mea este mare şi depăşeşte capacitatea de protecţie a femeii de lângă mine (rezistenţa la agresiune a ei) atunci ea va manifesta răul. Va ţipa din orice, va fi depresivă, se va înrăi cu alte cuvinte. După despărţirea de un bărbat căruia nu îi poate face faţă din punct de vedere al răului karmic care vine de pe el şi neamul lui, se va comporta normai. De ce amintesc? Pentru că sunt femei cu vârste astrale mici care ajung în ospiciu după ce se mărită pentru că nu rezistă încărcăturii karmice ce vine de pe soţ

sau de pe familia lui. Cea mai bună soluţie de cele mai multe ori rămâne despărţirea.

Din punct de vedere al vârstei astrale avem: femeia-copil, sub 4,5 miliarde de ani, femeia matură, între 4,5-9 miliarde, şi femeia bătrână, între 9-15,5 miliarde ani.

Femeia copil, deschisă la tot. Uimită de lume, atrasă de strălucirea acestei lumi. De distracţie şi joc. Nu are cunoaşterea sexului la nivel interior. Învaţă să facă dragoste şi sex. Lipsa ei de experienţă se simte şi apare inevitabil în situaţii în care persoanele cu vârste astrale mari nu greşesc pur şi simplu din instinct. Deciziile eronate ale femeilor cu vârste astrale mici sunt fireşti în calea lor de evoluţie. Aici se diferenţiază cele care vor evolua rapid şi cele care fie că înţeleg mai greu, fie sunt atrase de lumea interlopă.

Femeia adultă. Are altă experienţă la nivel interior. Nu trebuie să o înveţe nimeni ce are de făcut în pat. Ştie, simte. Trece uşor peste încercările minore ale vieţii. Are intuiţia care vine din experimentul de altă dată în relaţie cu ceilalţi. Relaţia cu ea este ok. Este destul de matură să aibă păreri pertinente despre viaţă, dar nu este destul de bătrână ca să nu se mai poată distra.

Femeia bătrână astral. Înţeleaptă, bun mentor, psihoterapeut, cred că va fi preoteasa de mâine, este cea la care vine toată lumea să îşi spună păsurile. Foarte bună prietenă, mamă, soţie. Execrabilă ca amantă. Este plictisită de sex, de sutele de vieţi în care a experimentat sexul. Singurul lucru care o poate atinge şi face să îşi deschidă picioarele este iubirea. Cum şansa de a găsi bărbaţi care să îi incite spiritul şi să îi atingă sufletul sunt mici, rămâne o poartă închisă. Rămân de foarte multe ori singure pentru că nu găsesc un bărbat care să le domine. Apoi îşi iau unul pentru că aşa este modelul social, dar acesta nu suportă să fie dominat şi pleacă.

□ DE CE ESTE MAI VULNERABILĂ FEMEIA? □

Şi când mă refer la vulnerabilitate, nu mă refer la fizic. Şi ştiţi că fizic femeile sunt mult mai puternice decât bărbaţii. Ca dovadă că supravieţuiesc mai multe fetiţe decât băieţi. Dar este firesc pentru că este natural ca în regnul nostru să fie mai multe femei. De ce? Pentru că perpetuarea speciei nu se face prin bărbat. Ştiţi că la fazani ajunge un cocoş la cinci găini. Nu ştiu dacă este întâmplător sau nu. Dar la oameni este cam la fel.

Cert este că există o similitudine între ce se întâmplă între oameni şi în restul regnurilor animale. Adică, vrem nu vrem, avem această componentă. Şi este firesc să fie mai multe femei pentru perpetuarea speciei. Evident că

aceasta contravine oarecum problemei religioase. Nu au cum toate femeile să se mărite cu bărbaţi diferiţi. Vreţi nu vreţi, o să existe permutări. Şi este demonstrabil matematic. Nu se poate. Vă convine, nu vă convine, face parte din statistică. De ce îngăduie Dumnezeu asta? Adică creezi cinci femei la un bărbat. Îl pui să se însoare şi este clar pentru oricine că vom avea patru femei singure, frustrate sexual, care îşi vor dori să se culce indiferent cum cu acesta. Sigur că este un mod simplist de a vedea lucrurile. Dar în esenţă aşa este. Există un motiv şi vom vedea că acesta este abstinenţa sexuală care, în final, duce la trezirea kundalini. Plus că situaţiile care apar între oameni, conflictele, au la bază existenţa celor singuri pe lângă cei cu familii.

În altă ordine de idei, femeile sunt mult mai ataşate de suflet decât bărbaţii. Sunt mai emoţionale. Problema sufletului este următoarea – sufletul reprezintă o informaţie şi o energie care este de natură divină, spre deosebire de programele de la nivel de SK, instinctuale. Dar SN-ul este de natură divină. Evident că pe el se adaugă şi alte informaţii care sunt negative de altă dată. Dar în esenţă este de natură divină. Toţi ce aveţi voi, apropo de căsătorii, copii, sunt scrise în SN, în sufletul vostru. Dorinţa de a te căsători, de a fi mireasă, de a deveni mamă. Este, îmi pare rău că fac această comparaţie, dar este special ca să vă rămână în memorie la fel de importantă ca dimensiunea penisului pentru noi. Şi aceasta din urmă este înscrisă tot în suflet, în matricea originală a fiecărui bărbat. Aşa cum voi aveţi ca program să faceţi toate acestea noi avem ca program să polenizăm tot.

De ce este un program pe care voi trebuie să-l îndepliniţi? Este obligatoriu să îndepliniţi programul de la nivel de SN? Răspunsul este da. Pentru că până la urmă fiecare are ceva de învăţat din căsătorie ca şcoală, din familie şi relaţia cu copiii. Numai că puteţi să o faceţi mai detaşat, înţelegând limitele acestei lumi, acestui joc care se numeşte: Viaţă. Adică să nu fiţi atât implicate emoţional ca să nu suferiţi. Adică, domnule, trebuie să mă duc pe drumul acesta. Perfect. Acesta este drumul pe care mi L-a trasat Dumnezeul acestei planete pentru că ştie El de ce. Şi mă duc pe acolo. Dar îmi iau cunoaştere din asta. Voi confundaţi drumul cu informaţia. Ce face ca în perspectivă să rătăciţi drumul? Pentru că voi confundaţi drumul cu gările. Adică deviaţi de la traseul vostru.

Am observat un lucru – vă este foarte greu să vă rupeţi emoţional. Adică ştiţi că nu este bine, ştiţi că vă face rău, ştiţi că în sufletul vostru este dezastru, că o relaţie vă face rău şi perseveraţi în speranţa că noi o să ne schimbăm. Ţeapă! Noi nu ne schimbăm. Pe noi ne schimbă Dumnezeu, sau ne schimbăm noi dacă vrem. Nu ne schimbăm! Să vă iasă din cap treaba aceasta. Pot să vă spun că mă ocup de douăzeci de ani de oameni. Nu ne

schimbăm decât dacă vrem! Şi noi, bărbaţii, şi voi, femeile, vă schimbaţi dacă vreţi. Nu aşteptaţi ca un bărbat să se schimbe. Când aud o femeie că după şaptesprezece ani îmi spune: da nu se schimbă? Rămân siderat. Ba da, evident, mai aşteaptă. Se poate schimba un om? Da. Să ştiţi că am văzut bărbaţi schimbându-se după şaptesprezece, optsprezece ani, dar au trecut prin nişte bubuieli de-ţi stătea mintea în loc, ca să se schimbe. S-au schimbat? Da. Dar ştiţi când s-au schimbat? Când au plecat ele. Şi în cele din urmă când au văzut că este serios au început să se schimbe. Să dea Dumnezeu să fie de esenţă, dar nu ştiu dacă întotdeauna este o schimbare de esenţă, faptul că te schimbi când o femeie pleacă de lângă tine. Eu zic că trebuie să se schimbe cel care înţelege primul că ceva nu este în ordine.

Apropo de schimbare, trebuie să înţelegeţi că aveţi programe, că acestea sunt programe apropo de dorinţa de a fi mireasă, de dorinţa de a te căsători, de dorinţa de a avea copii. Sunt programe implementate la nivel de subconştient. Sunt specifice fiecărui neam. Pentru că întâmplarea face că mă uitam la triburi şi era un trib foarte interesant. Fiecare copil avea vreo trei taţi. Era tatăl care credea mama că este tatăl natural, era un tată care se culcase cu mama în timp ce era însărcinată cu tatăl şi era un al treilea tată care era şi el pe acolo. Fiecare cu atributele lui. Aşa credeau ei că este bine, nu ai ce să le ceri. Ştiţi ce se întâmplă? Este un trib de oameni îngăduit de Dumnezeu. Dacă este îngăduit de Dumnezeu, au o lege care este îngăduită de Dumnezeu. Dacă există mai multe legi care sunt îngăduite de Dumnezeu, care este până la urmă *legea?* Legea este cea în care te naşti. Poţi să o accepţi sau să nu o accepţi. Nu te determină până la urmă. Până la urmă, ceea ce te determină, este ceea ce faci. De ce vă spun treaba aceasta? Pentru că ar trebui să înţelegeţi care sunt programele din voi şi, în timp, să le schimbaţi. Numai aceasta vă poate elibera. Poţi să te eliberezi de ceea ce nu este al tău în momentul în care recunoşti programele care sunt în tine şi care nu ţin de tine. Pe care le-ai moştenit fie de la părinţi, induse fie de societate, de biserică sau de altcineva. Numai dincolo de aceste programe poţi fi tu. Pentru că, şi o să revin aici, am întâlnit o lege a Mântuitorului care spune la un moment dat: „Nu omul este făcut pentru lege, ci legea pentru om!” Şi ştiţi ce-mi spune treaba aceasta? Şi un avocat poate să-mi confirme, că de fapt nu există nici o lege. Din punct de vedere divin nu există nici o lege. Singura lege care rămâne în viaţă este tot ceea ce este făcut pentru om. Tot ceea ce este făcut pentru om are de fapt importanţă. În rest nu înseamnă nimic. Legea fără om nu are valoare. Nu există. Ca şi biserica fără om, care nu înseamnă nimic. Este o clădire. Nici biserica ortodoxă nici aceea catolică, cu toată importanţa pe care şi-o dau singure, nu au nici o valoare fără aceea pe care le-o dau credincioşii. Lumea aceasta fără noi nu s-ar mai numi Terra.

Pentru că nu ar fi avut cine să o denumească. Atât este de important omul.

◻ FEMEIA ŞI STIMA DE SINE ◻

Vreau să vă spun că rezultatul statisticii mele, care nu este scrisă, este mentală: stima de sine a femeii este un dezastru. Şi asta pentru că avem o educaţie proastă. Îi zic uneia dintre puştoicele mele să urce în maşină, dar se repede să urce şi fiu-miu şi ea zice: „eu prima, că sunt fetiţă”. Cine te-a învăţat măi aşa? „Păi, fetiţele se urcă primele”. Cred că mă duc la grădiniţă repede. O să ziceţi că este o chestie de politeţe, care trebuie făcută din copilărie. Este o tâmpenie care vă strică stima de voi în perspectivă. Nu vă face să vă simţiţi deosebite, ba din contră. Este primul pas spre distrugerea stimei de sine – lasă-l pe el că este băiat. Tu nu ai voie în maşinuţe că eşti fetiţă. Tu trebuie să-ţi iei aragaz de jucărie, castronele, fărduleţe. Deci tu eşti fetiţă, trebuie să-ţi cumperi de astea. Nu sunt de acord nici cu fetiţele crescute băieţi. Dar cred în înţelegerea structurii copilului meu. Dacă trebuie să fie fată, să fie fată, dacă trebuie să fie băiat, trebuie să fie băiat. Şi eu i-am spus fiicei mele aşa: „nici un tu prima, acum eşti tu prima că aşa am zis eu, data viitoare o să fie el primul că aşa am zis eu, că nu este nici unul mai deştept decât altul. Şi lasă tâmpeniile astea că este mai important cine este mai bun în viaţa asta”. Că este vorba de profesie, un job, un concurs sau relaţia cu un partener. Asta primează. Cine este un alfa! Voi femeile nu veţi alege un bărbat decât dacă este un lup alfa!

Să ştiţi că în final cine este mai bun este valabil în orice domeniu. Şi în domeniul spiritual, şi în domeniul profesional, şi peste tot. A zis Mântuitorul aşa: „În casa Tatălui meu sunt multe lăcaşuri, dar numai cei mai vrednici le vor dobândi pe cele mai bune!”

Să ştiţi că concursurile sunt organizate inclusiv în cer. Inclusiv în cer există această competiţie pentru cine face ceva. De ce? Pentru că asta permite evoluţia. Competiţia permite evoluţia. Nu distrugeţi competiţia. Nu faceţi chestii care să fie false. În momentul în care suferi că ai pierdut, dovedeşti că ai ego. Cu cât suferi mai mult, cu atât ai ego-ul mai mare. Dar vreau să vă spun ceva, că lipsa unui oarecare ego distruge competiţia. Dar competiţia este firesc să existe. Să fii mai bun nu este greşit. Hristos lansează competiţie. Şi vă dau exemplu cum lansează Iisus competiţie: „Cine crede în mine, acestea şi mai mari decât acestea va face”. Nu ca mine, mai mari. Asta înseamnă competiţie. Să poţi să faci mai mult decât El. Îţi dă această posibilitate. Cine? Iisus. Păi este Fiu de Dumnezeu, este Dumnezeu întrupat. Vă daţi seama că a avut ceva în cap în momentul în care a spus acest lucru. Biserica ne bagă în cap tâmpenii precum că nu poţi face anumite lucruri

pentru că Iisus este Fiu de Dumnezeu, că nici altele pe care le-au făcut Sfinţii nu le poţi face, că ei sunt sfinţi. CONDIŢIONĂRI NEGATIVE! Făcute de preoţi, fie din prostie, fie din răutate! Puteţi face orice! Mai mult decât Christos! N-am spus-o io, ci Christosul!

Stima de sine a fost distrusă de biserică şi de creştinism. Nu-i condamn. Din ignoranţă. Am avut intenţia să condamn, dar după aceea mi-am dat seama că, până la urmă, Sfinţii Părinţi ne-au crescut şi ei atât cât au ştiut. Atâta au ştiut. Ştiţi cum ne-au crescut? Cum ne-au crescut părinţii noştri pe noi. Habar nu au avut cum este mai bine pentru noi. Şi au mers aşa.

Aveam un şef la un moment dat care zicea – facem şi îmbunătăţim pe parcurs ce nu merge. Aşa au făcut şi şefii noştri, aşa a făcut şi biserica. Adică au luat-o pe firul apei şi au îndreptat lucrurile din când în când. Numai că poporul român nu prea are acest talent. El ia ce-i mai prost. Ştiţi, americanii au făcut o chestie foarte mişto. Când au făcut ei legile pentru că se împuşcau între ei, au luat toate legile care existau pe vremea aceea în Anglia şi în Europa şi le-au făcut corecte pe toate. Şi au aceleaşi legi cu mici modificări, inclusiv în ceea ce priveşte învăţământul din 1700 toamna sau 1800, când au făcut ei legile. Nu le-au schimbat. Noi nu reuşim să facem o constituţie, când sunt sute de ani de experienţă în domeniu.

Revenim la stima de sine. Nu s-a făcut deosebirea între stima de sine şi orgoliu. Cam care credeţi că este stima de sine a lui Iisus şi unde poate fi exemplificată? În discuţia cu Pilat, Pilat din Pont îi spune: „de ce nu răspunzi, nu ştii că am puterea să te crucific sau să te eliberez?”. Şi Iisus îi răspunde de la egal la egal: „nu ai avea puterea aceasta dacă nu ţi-ar fi dată de Tatăl Meu”. Nici nu a fost – stai aşa coane că... nici nu a venit, băi eu sunt fiul lui Şefu'. Ce înseamnă asta? Că El a ştiut foarte clar unde este El, locul Lui. Era în locul acela în momentul acela pentru că aşa a vrut Dumnezeu. Şi-a ştiut locul.

Stima de sine vine din cunoaşterea de sine, vine din relaţionarea cu Dumnezeu, vine din faptul că ştiu cine sunt în acest univers. Nu mă cred nici mai bun, nici mai prost. Nici nu mă subevaluez, nici nu mă supraevaluez. Sunt. Unde? Aici. Nici mai sus, nici mai jos.

Stima de sine a voastră trebuie construită. Şi trebuie construită pe ce? Pe analiza voastră. Pe analiza voastră personală. Pe adevărul despre voi. În momentul în care o să aveţi rezultatele corecte în ceea ce vă priveşte pe voi, în momentul respectiv o să vă apropiaţi de stima de sine corectă.

Diferenţa cu orgoliu înseamnă că eu cred despre mine că sunt mai bun decât sunt, că pot să fac mai mult decât fac. Asta înseamnă orgoliu. Şi nu s-a făcut deosebirea între stima de sine şi orgoliu. Pentru că dacă eu mă duc la

preot şi spun: părinte, dar... piei, tu trebuie să te închini mie că eu sunt preot!

Ştiţi care a fost o suferinţă de a mea din copilărie – odată i-am spus unei profesoare un lucru real şi mi-a zis – „obraznicule”. Adică să spui adevărul înseamnă pentru ea că eşti obraznic. Pentru că ea credea că este un miez şi că eu sunt la un nivel mai jos. Şi i-am spus un adevăr de la egal la egal. Şi a supărat-o îngrozitor. Şi am hotărât că aşa am să fiu tot timpul. Nu mă interesează că sunt mai frumoşi, că sunt biserici, preoţi, că au bani sau titluri, funcţii. Le spun adevărul.

Să nu credeţi că nu respect oamenii. Ba da, respect profesiile. Sunt oameni de la care am de învăţat. Poate că în domeniul meu sunt as, dar alţii sunt aşi în domeniul lor. La un moment dat făceam mişto de tata, că l-am prins cu o chestie pe care nu o ştia. Tata a organizat competiţii între mine şi soră-mea. Ne spunea să facem noi rebusurile şi, când terminam benzina, să mergem la el. Şi evident că terminam repede ce ştiam, iar restul le făcea el. Dar asta ne-a ambiţionat. Şi la un moment dat l-am prins cu o chestie. Şi s-a ofticat şi a zis: „Ştiţi ce, nu poţi să fii as în toate. Eu am fost as în domeniul meu, să te văd pe tine în domeniul tău”. Şi acesta este adevărul. Nu poţi să fii as în toate. Şi de aceea poţi să înveţi de la oricine. De la un pilot, de la un şofer, de la un profesor... tu poţi să înveţi ceva. Pentru că el ştie mai bine decât tine altceva. Fiecare are tarlaua lui.

În momentul în care nu ai orgolii, ştii că poţi să înveţi un lucru de la nea caisă care merge la pescuit toată ziua. Evident că el ştie să pună râmele şi să facă forfacuri mai bine decât mine. Asistenta medicală ştia mai bine ce să facă într-o urgenţă la un bolnav, decât mine, medic, care de abia terminasem facultatea. Şi neavând orgolii de astea am putut să învăţ foarte multe. Pentru că trebuie să ştiţi ce ştiţi şi ce nu ştiţi. Şi să respectaţi pe ceilalţi care ştiu sau nu ştiu. Trebuie să-i respectaţi pe cei care nu ştiu, pentru că la un moment dat s-ar putea să ştie mai mult decât ştiţi voi. Să ştiţi că este o mare bucurie a mea când învăţ de la alţii.

Nu proiectaţi pe mine. La un moment dat era supărată o maestră că eu predau. Şi m-am dus la Cezar Culda, la Chi Kung, şi stăteam în rândul doi. Şi-mi zice: „ha, te văd şi eu pe tine la curs”. Eu nu aveam o problemă să stau la curs la altcineva. Să ştiţi că m-aş bucura să stau la cursul vostru. Mi-ar fi mai simplu. Şi sper să vină momentul să stau şi eu în locul vostru să stau să vă ascult şi să învăţ de la voi. Chiar mi-ar făcea plăcere. Şi să spun după aceea cu mândrie: hmm este de-al meu. Chestie de stimă de sine.

Evident că pe părinţii noştri nu i-a învăţat nimeni să ne crească şi ne-au crescut cum au putut. Şi avem defectele noastre. Dar vreau să vă spun că părinţii noştri au estompat defectele pe care le-am avut noi ca părinţi.

Defectele părinţilor noştri le regăsim în noi ca părinţi altădată. Şi ei le-au estompat datorită societăţii care le-a impus asta. În perspectivă, să ştiţi că societatea îţi îmbunătăţeşte sistemul de educaţie de la părinte la părinte. Chiar şi în România.

▫ ASPECTUL FEMININ AL DIVINITĂŢII ▫

În altă ordine de idei, să ştiţi că existenţa blestemului Evei există. Există blestemul Lui Dumnezeu care s-a transmis prin gena femeii în timp. Dar blestemul Lui Dumnezeu a început să se şteargă. Ştiţi în ce moment a fost şters blestemul Evei din subconştient? Teoretic, practic... de ce a existat blestemul Evei şi de ce se transmite? Pentru că orice blestem este o energie negativă care se transcrie la un moment dat la nivel genetic. În momentul în care a fost şters acest blestem ştiţi? În momentul naşterii Lui Iisus. Dar de ce? Pentru că El fiind perfect nu se putea naşte dintr-un ulcior care să aibă cea mai mică imperfecţiune. Maica Domnului cum a fost? Preacurată. Ea, care a fost perfectă, avea şters acest blestem. Principiul divin feminin întrupat pe Pământ. Spre deosebire de Iisus, care a fost principiul masculin divin întrupat pe Pământ. Şi chiar dacă este Fiu şi o să spun treaba aceasta pentru că îmi face plăcere şi am înţeles-o şi eu după un timp – toată lumea vorbeşte despre Iisus ca de Fiul Lui Dumnezeu. Greşit. Spun greşit, greşit, greşit. Şi vă spun şi de ce. Chiar dacă a fost Fiul Lui Dumnezeu este Dumnezeu. Şi nu este Fiu de Dumnezeu decât la nivel de trup. La nivel de esenţă este Dumnezeu. De ce? Păi foarte simplu. Stăteam şi mă gândeam – cam cum ar fi să pun eu să-l trimită pe fiu-miu pe cruce. Pentru oricine şi pentru voi. N-aş face-o. Clar. Sau... cine ştie. Şi atunci îmi spun că ceva este greşit dacă eu nu aş face-o. Este problema mea? Nu cred că este problema mea. Dacă eu aş face treaba aceasta, adică să trimit pe cineva pe cruce ca să scot castanele din foc cu mâinile lui, nu este divin.

Şi găsesc în Biblie pilda judecătorului şi a fratelui judecătorului, apropo de precedente divine, când judecătorul îi dă fratelui pedeapsa maximă. Dar ştiţi cine a plătit-o? Tot judecătorul. Şi atunci ştiţi ce vă spun. Că Iisus este Fiu aşa, pentru noi, ca să înţelegem aşa că suntem umani, dar în realitate este Dumnezeu care a coborât pe cruce. A coborât pe Pământ, a vrut să vadă cum este viaţa la nivel de plan material, a trăit-o. Nu ştiu ce a făcut... deşi eu i-aş spune: Doamne până nu ai luat şi o femeie de nevastă şi nu ai trăit cu ea până la bătrâneţe, tot ai ratat ceva ca om. După aceea a murit pe cruce şi apoi a înviat ca să demonstreze că se poate. De aceea a şi spus Hristos: „îndrăzniţi, eu am biruit lumea”. El a coborât de pe tron, asta nu înseamnă că a lăsat tronul gol. Ştiţi că Dumnezeu poate să facă foarte multe şi chiar sunt

oameni care pot să se dedubleze şi dematerializeze şi să apară simultan în mai multe părţi. De exemplu, Padre Pio sau Arsenie Boca. Poate să coexiste simultan în mai multe spaţii. Dar senzaţia Lui a fost aceeaşi, crucificarea Lui a fost aceeaşi pentru că crucificarea a simţit-o la fel ca orice om. Şi tocmai de aceea este minunat Dumnezeu.

Apropo de blestem. Purtaţi încă în voi blestemul Evei? Da. Cum vă daţi seama de asta? Prin faptul că aveţi menstruaţie. Îmi pare rău. Când nu o să mai aveţi înseamnă că nu mai aveţi acest program. Este un program. Pentru că blestemul este – şi vei naşte prin sânge. O să vorbim mai târziu, apropo de ciclul menstrual. Că sunt multe doamne care nu înţeleg ce se întâmplă în timpul ciclului menstrual.

Care sunt manifestările lipsei de stimă de sine? Dorinţa de a fi dominată. Incapacitatea de a se descurca singură.

Câteodată această dorinţă de a fi dominată poate să ajungă până la dorinţa de a fi înjosită. Masochismul este o formă de manifestare a lipsei de stimă de sine, aşa cum sadismul este o formă de manifestare a dorinţei de dominare, a agresivităţii şi a urii. Cu cât eşti mai sadic, cu atât mai mult înseamnă că urăşti mai mult viaţa, omul, asupra lucrurilor faţă de care îţi manifeşti sadismul. Cu cât te urăşti mai mult, cu atât eşti mai masochist. Şi asta pleacă de la muşcătura de la ureche până la bătăi. Am întâlnit pe parcursul evoluţiei mele şi terapiei. Nu ştiu dacă este bine sau rău, dar cert este că m-a întâlnit prea târziu. Era o doamnă căreia îi plăcea să fie bătută. Când m-a întâlnit, nu mai eram dispus să experimentez asta. Am trimis-o să facă masaj osteopat să se simtă bine!

Poate vi se pare ciudat, dar mai multe femei decât credeţi îşi doresc să fie luate cu japca, să fie forţate să stea în genunchi şi să facă sex oral în timp ce sunt strânse de sfârcuri! ☺

Stima de sine derivă, îşi trage seva, din vieţile trecute, din educaţie, din relaţia dintre părinţii, din recunoaşterea celorlalţi, din cunoaşterea de sine, din realizarea personală, familială, din educaţia spirituală. Şi, cel mai important, din realizarea spirituală. Dintre toate, cea mai importantă este, repet, cunoaşterea spirituală.

Să o luăm pe fiecare în parte. Vieţile trecute. De ce? Pentru că dacă în vieţile trecute ai fost bărbat şi ai considerat femeia un robot casnic, în viaţa aceasta o să fii un robot casnic. Dacă în altă viaţă ai înjosit femeia, orice gând pe care l-ai manifestat relativ la femeie se va întoarce asupra ta. Orice batjocură adresată femeii te va urmări până o vei anihila! Şi vei trece prin aceleaşi stări prin care ai trecut tu femeile din jurul tău.

Educaţia, şi aici mă refer atât la educaţia de la şcoală, cât şi la educaţia

religioasă. În religie ni se spune că bărbatul este capul femeii. Adică voi nu aveţi creier, îmi pare rău. Voi trebuie să tăceţi din gură şi să ascultaţi când vorbim noi. Evident că este greşit. Ştiţi că dintre cei care L-au recunoscut pe Mântuitorul a fost şi femeia care a venit, samariteanca, care a venit să-i ajute copilul. Şi Mântuitorul i-a zis: „oare se cade ca pâinea pe care am venit să o dau copiilor, s-o dau câinilor?”. Şi ea i-a zis: „da, Doamne, dar firimiturile de la masa stăpânilor ajung la câini”. S-a smerit, şi-a ştiut locul şi a înţeles că are nevoie de Dumnezeu. Nu era bărbat, era femeie. Maica Domnului era femeie. Maria Magdalena a fost femeie. Maria Egipteanca a fost femeie. Sf. Paraschiva a fost femeie. Cuvioasa Teodora e femeie. Primele cărora li se arată după înviere nu sunt bărbaţii, nu sunt apostolii, ci sunt două femei!

Şi de-a lungul istoriei şi a istoriei biblice sunt o sumă de femei care şi-au demonstrat relaţia personală cu Dumnezeu. Puteau să aibă o relaţie personală cu Dumnezeu fără intermedierea bărbatului sau a preotului. Io, personal, Tatăl Nostru l-am învăţat de la o femeie. Relaţia personală cu Dumnezeu am învăţat-o de la o femeie, nu de la un preot bărbat.

Recunoaşterea tatălui. De ce? Pentru că este primul bărbat din viaţa unei femei şi multe dintre femei au probleme cu stima de sine pentru că nu au avut această recunoaştere a tatălui. Adică au avut o relaţie proastă cu tatăl. Dar relaţia greşită cu tatăl a fost din cauza lor, pentru că tatăl era o oglindă. Oglinda lor, ca bărbat, ca tată. Nu mai daţi vina pe ei, căutaţi-vă vina în voi şi o să evoluaţi. Când daţi vina pe alţii nu vă găsiţi propriile defecte sau le negaţi şi involuaţi.

Recunoaşterea celorlalţi, recunoaşterea societăţii se obţine cel mai greu. De ce? Pentru că ceilalţi trebuie să simtă dincolo de raţiune şi propriul ego că eşti cine eşti, eşti unde eşti şi că meriţi să fii acolo unde eşti. Pentru că orgoliul personal stă împotriva recunoaşterii meritelor celorlalţi. Nimeni nu o să-ţi recunoască meritele dacă le-ai obţinut prin furt, şpăgi, intervenţii şi nepotisme! Singurul lucru care merită este cel obţinut de tine însuţi cu ajutorul lui Dumnezeu. Dacă e obţinut singur îţi va creşte egoul. Dacă e realizat cu şi prin Dumnezeu îţi va permite manifestarea smereniei. Ca să fiu mai explicit. Cei ajutaţi foarte mult de părinţi, vor avea un ego mare şi o stimă de sine scăzută. Cei care obţin singuri, vor avea stimă de sine mare cea ce este important în formarea unui spirit. Dacă sunt conştienţi de ajutorul divin, cei din urmă vor dezvolta în timp smerenia.

Cunoaşterea de sine. Aceasta presupune să ştiţi locul în care vă aflaţi, ceea ce aţi făcut altă dată, în această viaţă. Şi asta vă dă foarte clar nivelul vostru. Nu sunteţi nici mai sus, nici mai jos decât în locul în care sunteţi. Nu vă mai raportaţi la alţii, nu sunteţi în competiţie cu alţii, ci cu voi înşivă la

înfăptuirea propriului ideal uman, care ar fi cel mai bine să fie Christos pentru bărbaţi şi Maica pentru femei. Cunoaşterea de sine este un proces lung care se referă la tot ceea ce însemn io, plăceri, dorinţe, manifestări, extreme, aptitudini, frici, complexe, autolimitări sau programări negative ale altora. Acestea pot fi descoperite în timp prin autoanaliză şi prin analiza altora.

Realizarea profesională. Pentru că aceasta duce la recunoaşterea celorlalţi şi a societăţii. Apropo de recunoaştere, în psihologie, în modul cum se stabilesc ierarhiile, chiar şi într-o firmă, şeful trebuie să aibă un pic mai mult la salariu decât subalternul. În altă ordine de idei, bărbaţii nu se simt bărbaţi dacă au salariul mai mic decât femeile lor. Simplu fapt că femeia de lângă ei câştigă mai mult decât ei îi castrează! ☺ Dar aceasta nu este problema voastră, este problema lor. Adică, vrem nu vrem stima de sine, ţine şi de banii pe care-i câştigăm. Clar? Acum nu zic că vă sfătuiesc să câştigaţi enorm, pentru că nu cred că Iisus Hristos a câştigat milioane, dar tot ce pot să spun este că El şi-a câştigat pâinea ca tâmplar şi şi-a câştigat pâinea ca terapeut. De ce şi-a câştigat pâinea ca terapeut? Păi credeţi că l-ar fi susţinut pe El oamenii dacă nu ar fi văzut minunile? Ceea ce te consacră ca terapeut sau ca profesie este până la urmă recunoaşterea celorlalţi, „minunile” pe care le faci. Altfel nu ar veni la tine, indiferent că eşti medic, profesor sau orice altceva.

Mai este o problemă. Ştiţi că dorinţa de dominare a femeii vine tocmai din dorinţa de a domina. Din păcate. Adică, inevitabil la un moment dat în relaţii, există un moment în care unul din parteneri încearcă să domine. Nu mai vorbesc de călcatul pe picior în biserică în faţa altarului. Dar dorinţa de a domina să ştiţi că vine din lipsa de siguranţă, vine din lipsa de încredere în tine. Din lipsa stimei de sine. Când ai încredere în tine, nu ţi-e frică! Când stima de sine a ta este ok, nu ţi-e frică nici că eşti părăsit, nici că eşti înşelat, nici că... Cei mai dominatori sunt în realitate oamenii cei mai frustraţi. Mă refer nu la cei care domină, ci la cei care vor să domine. Este o diferenţă. Poţi să domini, Hristos a dominat fără să vrea să o facă, nu şi-a dorit asta. A făcut-o. De ce? Pentru că avea acel ceva. Avea putere, credinţă, curăţenie, puritate. Şi asta îl făcea să fie respectat pentru ceea ce era. Aşa că, dacă vreţi un model, este modelul christic sau modelul Maicii, ca model feminin divin.

Gândiţi-vă cam prin ce aţi trece voi dacă copilul vostru v-ar spune: mamă, fraţii mei sunt cei care fac Voia Tatălui meu, nu tu, femeie. „Ce ţi-e ţie şi mie femeie că nu mi-a sosit ceasul”. Dar nu a zis mamă. Când avea să preschimbe în vin apa de la nunta din Canaan şi a făcut-o pentru că îl ruga ea care era principiul feminin divin. Asta înseamnă principiul feminin. Este de

fapt modelul vostru de femeie.

Apare mai nou femeia remorcă. Importăm modelul american. Dorinţa unor femei de a-şi găsi un bărbat bogat cu care să se mărite şi cu care să facă copii ca să scape de grijile materiale pentru restul vieţii. Nu le mai interesează nimic – să facă o şcoală, să înveţe ceva, să fie oameni... Cele care reuşesc, capătă un orgoliu imens şi o mare lipsă de stimă de sine. Le vezi după cum merg şi vorbesc. După cum îi tratează pe ceilalţi... Tragic.

Stăteam şi mă gândeam unde greşesc de multe ori femeile în relaţiile lor cu bărbaţii. Totul este ok până încep să încerce să domine şi să-i schimbe. În relaţiile mele am mers mai departe cu acest joc până la un moment dat şi apoi, când s-a îngroşat gluma, am spus că nu îmi place. Şi am plecat. În ceea ce priveşte femeile-copil, cele cu vârstă astrală mică. Ele permit părinţilor să intervină în relaţiile lor cu soţii. Şi atunci nu există alternative decât fie te laşi călărit de tot neamul ei, fie pleci. Am avut o asemenea situaţie în prima căsătorie. Nevastă-mea în loc să se sfătuiască cu mine în ceea ce priveşte problemele noastre de familie, cum ar fi naşterea copilului nostru, s-a sfătuit cu maică-sa! Aşa că am lăsat-o cu mama şi cu neamul ei.

O altă situaţie a fost la a doua căsnicie. Totul a fost minunat, am fost camarazi în misiunea mea personală, dar când au apărut copiii am fost considerat un fel de negru pe plantaţie. Atitudinea femeilor după apariţia copiilor se schimbă. Tu devii un fel de bancă mobilă. Iar ele se poartă ca şi cum ar trebui să le ridicăm un obelisc pentru faptul că au născut şi să le cântăm recunoştinţă veşnică. Asta cred ele. Cât despre noi... Nouă nici măcar nu ni se rupe. Considerăm că este datoria lor. Am trecut prin vieţi ca femeie şi nu m-am lamentat atât. Şi am crescut şi copii singură pe vremea aceea. De-asta îmi permit să emit o părere. Ambele sexe greşesc. Femeile fac ca şi găinile multă gălăgie pentru un lucru pe care trebuie să îl facă, este o misiune personală. Iar bărbaţii greşesc pentru că nu ştiu să le respecte pentru ceea ce sunt.

Mă întorc puţin la dorinţa de dominare a femeii. Este paradoxal, dar tocmai această dorinţă de dominare a femeii, de cunoaştere (dorinţa Evei de a deveni precum Dumnezeu), este folosită de divinitate în planul de evoluţie al omenirii! Multe doamne vin la cursuri din dorinţa de a-şi păstra căsnicia, de a se apăra de alte femei care vor să le ia bărbatul, pentru a-şi manipula mai bine soţul! O să întrebaţi de ce accept. Pentru că în perspectivă este bine pentru ambii. În general, accept pe oricine vrea Dumnezeu, indiferent de motivaţiile lor interioare. Mulţi spun că se fac cursuri din dorinţa de a face bani. Şi io le spun: foarte bine! Cum să scapi altfel de un lucru pe care îl doreşti, dacă nu avându-l? Io unul mi-am dorit, asta am descoperit în

meditaţia cu Umbra, arte marţiale şi femei. Şi am avut Slavă Domnului! Acum trebuie să merg spre artele marţiale! ☺

□ IUBIREA LA NIVEL FIZIC □

Vorbeam despre faptul că femeia doreşte iubire şi ceea ce face ca femeia să-şi dorească iubirea este dorinţa de întoarcere la Unitate. Şi că speră în împlinire prin iubirea unui bărbat. Dincolo de asta există iubirea la nivel fizic. Atingerea este dovada supremei iubiri. Şi există momente când nu recunoşti atingerea sau nu vrei să fii atins. Există momente când vezi lumea doar prin atingere sau prin sexualitate. Dar atingerea este dovada iubirii în plan fizic. Mângâierea. Copilul, iubita, căţelul, pisica, o floare. Este o dovadă de manifestare a iubirii în plan fizic.

Ca să înţelegeţi foarte plastic. Nu poţi să înţelegi aceasta decât în momentul în care-ţi moare cineva drag. Mai ţineţi minte *„The ghost”.* Ce înseamnă să-ţi doreşti să atingi pe cineva şi să nu mai poţi. Să vrei să îi spui că îl iubeşti şi să nu poţi. Pentru că atingerea ca manifestare a iubirii nu poate să fie decât în plan fizic. Aşa că nu irosiţi iubirea prin atingere cât sunteţi în planul acesta. Să ştiţi că este unul dintre motivele pentru care am făcut şcoala de masaj. Să învăţ oamenii să mângâie. Multe femei au impresia că ştiu să mângâie, sau să facă masaj. Sunt chiar native în acest sens, dar este precum deosebirea dintre un lăutar şi un virtuoz. Bineînţeles că după mintea mea aş fi vrut să fac o şcoală de masaj erotic. ☺ Dar m-am gândit că atât mai trebuie şi o să ajungă să mă crucifice biserica şi am renunţat. Vreau să vă spun că este foarte importantă atingerea şi mă refer şi la masaj. Pentru că o să vedeţi cum se dezvoltă copiii care sunt masaţi şi cu care se face mişcare de mici, kinetoterapie după baie. Şi o să vedeţi cum cresc copiii care nu au fost mângâiaţi. Ştiţi diferenţa între un bonsai şi un brăduţ? Cam aşa este. Un copil care nu a fost mângâiat niciodată va fi strâmb fizic. Cocoşat. Pentru că atingerea deblochează energii, face să curgă lumina şi iubirea. Atingerea, pentru că este o dovadă de iubire, alungă răul! Dacă sânii ar fi mângâiaţi cum trebuie, nu am mai avea atâtea cancere de sân! Io le spun pacientelor că cel mai bun tratament pentru sâni sunt cerculeţele făcute de limba unui bărbat coroborat cu frecatul lor de penisul acestuia! ☺

□ PLANETA NOASTRĂ □

Noi suntem crescuţi în ideea că Biblia are valoare universală. GREŞIT. Şi vă spun şi de ce. Pentru că am găsit ceva care nu este adevărat şi după care suntem crescuţi şi mai ales după care sunt crescuţi cei din mănăstiri. Şi lucru

care se repercutează în viitor asupra noastră şi a copiilor noştri. Întâmplarea face că mă ocup să cresc oameni care în altă viaţă au fost călugări, preoţi sau pustnici. Unii au ajuns să fie consideraţi sfinţi. Şi tuturor le-a fost băgat în cap, ca şi mie, de altfel, Ecleziastul – totul e deşertăciune, deşertăciunea deşertăciunilor. Şi se referă la lume. Şi am ajuns la concluzia că este fals, că este greşit. Şi am să vă spun de ce este greşit.

Lumea aceasta, lumea în care trăim, bună, rea, această planetă care are cele mai minunate locuri şi unde se întâmplă cele mai mari orori este făcută de Dumnezeu. Este făcută de Dumnezeu prin intermediul Duhului Sfânt. Dacă eu spun că o floare este o deşertăciune, greşesc faţă de Dumnezeu. Pentru că floarea este realizată prin intermediul Duhului Sfânt, are în ea Duh Sfânt. Orice pe lumea această are în el/ea Duh Sfănt. Şi atunci cum poate să fie deşertăciune un lucru sau ceva care are înăuntru lui Duh Sfânt? Tot ce vedeţi în jurul vostru, lumea aceasta, viaţa, este Dumnezeu. Are valoarea divină. Viaţa însăşi are valoare divină. Ori de ce este important? Pentru că de obicei cei care au trăit în mănăstire şi sunt obligaţi să trăiască din nou ca să înţeleagă, sunt depresivi pentru că nu ştiu să se bucure de viaţă. Au negat viaţa.

În momentul în care pleci de la ideea că totul este deşertăciune, nu înţelegi de ce viaţa aceasta este minunată. Viaţa aceasta este minunată pentru că în viaţa aceasta poţi să înveţi, poţi să iubeşti, poţi să suferi, poţi să urăşti, poţi să răneşti sau să fii rănit, poţi să vindeci sau să fii vindecat, în viaţa aceasta poţi să faci orice. Şi vreme este, cum spune Ecleziastul, de data asta bine.

Viaţa este cel mai frumos dar, iar această planetă este unul dintre cele mai frumoase locuri pentru exersarea acestuia. Învăţăm să fim oameni, învăţăm să fim femei, învăţăm să fim bărbaţi, învăţăm să fim profesori, mentori, terapeuţi, preoţi. Învăţăm să facem strategii, devenim lideri politici sau spirituali. Învăţăm să-i ajutăm pe alţii. Planeta aceasta este minunată şi, repet, a zis-o cineva de la radiestezie: suntem invidiaţi de îngeri pentru că trăim pe această planetă. De ce pentru unii viaţa este un chin şi de ce pentru alţii viaţa este un parc de distracţii? Asta este din cauza propriei noastre persoane. Dacă eu privesc viaţa ca pe un chin, cum voi avea viaţa aceasta? Un chin. Dacă eu privesc viaţa aceasta ca pe un parc de distracţii, cum voi avea viaţa aceasta? Parc de distracţii. Dar asta nu înseamnă că viaţa aceasta este un chin, sau un parc de distracţii. Viaţa aceasta este o planetă şcoală. Este un loc în care învăţăm să interacţionăm, un loc în care învăţăm să redevenim Oameni, adică ceea ce am fost altădată.

Negarea vieţii ştiţi că duce la boli autoimune? Pentru că sunt oameni

care consideră că nu trebuiau să trăiască pentru că trăiesc din cauza că au greşit. Şi aşa au fost învăţaţi. În creştinism se spune că suntem în viaţa aceasta pentru că am greşit. Este adevărat. Dar totodată suntem în această viaţă pentru că putem să fim mai buni, pentru că ni s-a dat darul vieţii. Viaţa este un dar, care vine printr-un arhanghel, Gabriel, şi nu degeaba i se spune „*îngerul darului”.* I se spune îngerul darului pentru că viaţa însăşi este un dar pe care nu ştim şi nu suntem învăţaţi să-l apreciem. Neaprecierea darului vieţii duce la boală. Indiferent că este vorba de tiroidite autoimune, indiferent că este vorba de boli renale autoimune, sau de hepatită autoimună. Toate se datorează perspectivei noastre asupra vieţii. Vreau să vă spun că toate bolile autoimune se reduc la unul singur – depresie cronică. Orice bolnav autoimun este un depresiv cronic. Unul care nu vrea să trăiască. Din ce motive nu vrea să trăiască, astea le poate descoperi un psihoterapeut. Dar toate bolile autoimune, indiferent care (mie asta îmi place la medicină, că are nişte clasificări de o mie de pagini), se reduc la una singură, depresia. O boală autoimună este a unui om care nu a vrut să trăiască şi care nu ştie să aprecieze viaţa. Vă spun că am întâlnit *n* factorial boli autoimune. Şi, vrei nu vrei, la nivel de sine, dai peste o depresie nativă.

Nu mereu vorbesc de citate – femeia are minte slabă. Este din Sfinţii Părinţi. În Acatistul Sfintei Paraschiva este un citat care spune ceva de genul – că deşi a avut minte slabă – asta se numeşte proiecţie negativă. La evrei ştiţi cine este şef într-o familie? Femeia. Adică aceea cu minte slabă.

□ STIMA DE SINE A FEMEII ŞI OPERAŢIILE ESTETICE □

Ca bărbat, îmi plac! ☺ Dar chakrele sânilor se închid din cauza implanturilor. Femeia care are trei chakre ale iubirii rămâne doar cu una. Sincer, nu cred că femeile cu implanturi sunt prea pline de iubire. Pentru că, nu vorbesc de cele care au făcut din trup un mod de a-şi câştiga existenţa, ci de cele care de mai multe ori fac asta pentru propriul lor ego, nu de dragul unui bărbat. Ori, tot ce ţine de sine ţine de orgoliu pe fizic. Este adevărat că atitudinea femeilor relativ la ele însele se schimbă după ce îşi pun implanturi, dar le creşte orgoliul nu stima de sine. Maxwell Maltz, un medic chirurg, a descoperit acest lucru. Stima de sine poate fi crescută altfel.

Nu cred că silicoanele îmi vor atinge vreodată spiritul. Ochiul şi sexul, da, spiritul, nu.

□ LIMBAJELE IUBIRII LA FEMEI □

X

Este un capitol pe care sper să îl înţeleagă în primul rând bărbaţii. Suntem foarte prost văzuţi de femei. Ca să citez o doamnă: în lumea bărbaţilor oferta actuală este foarte proastă!

Adică de ce aveţi voi nevoie ca să vă simţiţi iubite. Se spune că înainte de căsătorie femeia are nevoie de multă poezie, iar după de multă proză. Adică vorbitul, ascultatul, deci **COMUNICAREA**. O femeie cu care nu se comunică, se consideră neglijată şi neiubită. Când nu vorbeşti cu ea, când nu o asculţi, când nu-i asculţi problemele, când nu-i spui problemele tale se consideră neiubită. Multe dintre cupluri se destramă din cauza lipsei de comunicare. Femeia are nevoie să fie ascultată. Iniţial, ca orice bărbat tipic, mă gândeam ce-i nevoia aceasta de pălăvrăgeală a femeilor. Mă luam cu mâinile de cap! La un moment dat mi-a venit la cabinet o puştoaică care era supărată că nu mai comunică cu prietenul ei! Mi-a stat mintea în loc. La vârsta lor, 15-16 ani, în mintea mea era ceva de neimaginat să pun mâna pe sân la o fată. Şi ei aveau o problemă de comunicare! Epuizaseră sexul! Clar sunt învechit! Dar am început să studiez. De ce vin femeile la terapeut? La noi? Pentru că vor să fie ascultate, pentru că duc lipsă de asta, pentru că se simt neînţelese şi vor să fie înţelese. Pentru că vor să se înţeleagă pe ele însele.

Şi până la urmă de ce este importantă comunicarea? Pentru că a asculta pe cineva, a-ţi găsi disponibilitate şi timp să îl asculţi înseamnă că îl iubeşti cu adevărat. Dacă demult mi se părea aiurea, acum chiar îmi place să ascult sporovăială fetelor! Este adevărat că nu rezist mult, dar...

ATINGEREA nu înseamnă neapărat să-i pui mâna unei femei pe sâni sau pe fund. Atingerea presupune orice gest care presupune simplul fapt de a atinge o femeie pe umăr, pe cot, simplul fapt de a o ţine de mână, de a o ţine de după umăr, este o chestie pe care femeia o percepe ca pe o iubire. Noi avem impresia ca o femeie să se simtă iubită trebuie să... stea să se plictisească cu faţa la tavan nu ştiu câte ore. Greşit.

Prin viaţa mea am trecut prin multe locuri şi unul foarte interesant de altfel a fost prin lumea interlopă. Am văzut ce este pe acolo şi, la un moment dat, am avut o discuţie foarte interesantă. Eram mai mulţi, bărbaţi şi femei, şi le spun că femeia are foarte multă nevoie de tandreţe. Băieţii zic: „ei na!” Fetele erau de faţă. Şi zic: „hai să facem nişte pariuri, întrebăm femeile care sunt aici ce ar alege între a fi mângâiate şi sex, şi vedem câte vor sex şi câte vor să fie mângâiate”. Care credeţi că a fost procentajul? Toate ar fi ales tandreţea în detrimentul sexului! Asta nu înseamnă că sexul nu este important pentru o femeie. Este. Doar că ele nu îi dau atâta atenţie pe cât îi dăm noi.

SĂRUTUL pentru o femeie înseamnă foarte mult. Din păcate timpul, stresul face să se sară peste preludiu.

Primul contact cu femeia este când te naşti. Inevitabil. Nu-i înţelegi reacţiile, că ţi-e mamă, soră, iubită, învăţătoare sau profesoară. Femeia pentru tine este ca un televizor. Şi într-o zi mi-am zis că trebuie să studiez acest televizor, că nu se mai poate. Şi este firesc pentru că... nu îl cunosc pe Bivolaru, nu am relaţii cu Bivolaru, nu l-am întâlnit decât o singură dată într-un vis în care-l întrebam ce vrea el cu ce face. Şi mi-a explicat omul, dar nu are importanţă. Fac această precizare pentru a mă diferenţia puţin de MISA. Nu că nu aş fi vrut. La un moment dat au venit la mine nişte fete de la ei şi le-am propus să văd ce ştiu şi ce au învăţat acolo. Am fost refuzat! ☺

Cert este că la un moment dat nu înţelegeam eu nişte chestii relativ la doamne. Şi după douăzeci de ani în care nu am avut răspuns la această întrebare am găsit pe masa de la seminar un curs de-al lui Bivolaru. Îl deschid şi găsesc că la femei există un punct pe buza inferioară, care se uneşte cu clitorisul. Înţelegeţi ce importanţă au pentru o femeie buzele? Foarte mare, vorbesc foarte serios. Noi nu ştim să ne folosim de acest lucru. De ce este important? O să vedeţi mai târziu. Adică dincolo de natura sexuală, înseamnă că la nivelul buzelor se unesc toţi centrii de energie. Toţi, absolut toţi, se duc la organele genitale. Domnilor, calea către grădina nu ştiu cum îi spunea Solomon în Cântarea Cântărilor, este sărutul!

RECUNOAŞTEREA reprezentată de ADMIRAŢIE. Doamnelor le place să fie admirate. Mi-a fost greu să înţeleg treaba aceasta. De ce trebuie unei femei să-i spui că este frumoasă – nu ştii măi că eşti frumoasă, ce mai vrei de la mine? Dacă ţi-am zis o dată, asta este valabil încă vreo douăzeci de ani, până îmbătrâneşti. Este nevoie şi orice om are nevoie de recunoaştere. Şi noi toţi avem nevoie de recunoaştere, mai ales nevoie de recunoaştere din partea partenerului nostru. Toţi avem nevoie să ni se spună că... şi voi aveţi nevoie. Noi mai avem nevoie de admiraţia penisului nostru ca să ne simţim masculi. Eu vă spun şi din perspectiva celor care o să primiţi şi din perspectiva celor care poate o să-i învăţaţi pe alţii să ofere. Este posibil să pierzi un om dacă nu-i vorbeşti în limbajul iubirii lui, pentru că ceea ce consider eu important în limbajul iubirii mele, poate să nu fie important pentru voi. Pentru mine poate că este important un lucru – ştiţi cum am înţeles treaba aceasta? Am avut o prietenă. Foarte bună. Şi într-o zi mi-a zis – nu mi-ai fost niciodată prieten, niciodată nu ai ţinut la mine, ai profitat de mine – şi a plecat. Nici măcar nu mi-a explicat unde am greşit. Şi eu am rămas perplex. Şi am început să mă gândesc ce am făcut. Şi motivul a fost faptul că eu nu am înţeles limbajul ei de prietenie, limbajul iubirii ei. Ea se

manifesta faţă de mine în limbajul iubirii ei şi eu manifestam pentru ea limbajul iubirii mele. Adică eu am învăţat-o tot ce ştiam pentru că pentru mine este foarte importantă cunoaşterea. Dar nu aceasta era nevoia ei. Şi a plecat. Şi regret. Era cineva care mergea la ziua mea, mergeam la ziua ei, aveam activităţi comune de grup. Cu care mă bucuram să mă văd. Şi a dispărut pentru că nu am ştiu să-i răspund. Am o scuză, eram şi io tută.

Câteodată te ia valul şi nu ştii cum să răspunzi fiecărui om în limbajul lui, dar măcar pe cei apropiaţi trebuie să-i înveţi. Nevoile iubirii părinţilor... mama este femeie, dar dacă-i dau un telefon şi-i spun – „măi, eşti bine, te-au mâncat pisicile?" – este ok Dacă mă duc să o văd, dacă mă duc şi-i fac un cadou mic, că ştiţi bătrânii ca şi copii, dacă-i dai o ciocolată este ok. Şi se simte iubită. Măcar acum ştiu să măsor – cât se ştie iubită, cât e nemulţumită? Vorbesc foarte serios.

Este clar că am şi eu problemele mele şi trebuie să transform nişte informaţii în limbajul meu. Că fiecare dintre voi aveţi limbajul vostru, limbaj pe care voi trebuie să vi-l descifraţi şi pe care să-l spuneţi celuilalt. Dacă vă iubeşte vă va arăta asta înţelegându-vă. Iar dacă îl iubiţi încercaţi să îl înţelegeţi.

DARURILE. Contează foarte mult darurile, florile. Acesta este unul dintre limbajele iubirii. Nu este de la mine, este cel care a scris despre limbajele iubirii şi eu nu am făcut decât să le transfer şi să le adaptez relativ la femeie. Au nevoie de aşa ceva, de daruri. Nu mă refer la acelea cărora le trebuie un ML, o haină de nurcă şi un ceas de 45000 de euro să se simtă iubite. Mă refer la femeie în general. Nevoia de a se simţi iubite. Faptul că te-ai gândit la ea contează mai mult. Iar acel lucru pe care i-l dai, că este un mărţişor, că este... este de fapt o dovadă că este iubită. Atitudinea mea faţă de femeie în general, faţă de cursante şi iniţiate sunt paradoxale. Am altă menire în acest sens.

Maestrelor mele, celor care veneau la mine la seminar, le-am făcut o ghiduşie. De 8 martie, nu numai că nu le-am dus nimic, dar le-am luat şi banii dublu pe seminar. Şi au rămas siderate. Să le fi văzut feţele! Au fost dementiale! Evident că au fost dăţi când nu le-am luat nici un ban. Şi încă multe. Pentru că nu a trebuit. Pentru că aveam io plăţi relativ la ele. Câteva au înţeles şi au început să râdă. Cine s-a supărat? Cine considera că TREBUIE să primească ceva. Este bine să încercaţi să nu mai consideraţi că trebuie să primiţi ceva. De la nimeni. În momentul în care eu consider că trebuie să primesc ceva şi nu primesc, ce o să se întâmple cu mine? O să mă supăr, o să fiu un frustrat, o să fiu un supărat. Dacă consider că nu trebuie să primesc nimic, nu în sensul că nu merit, dar nu consider că cineva este obligat să-mi

dea, mă eliberez. În momentul în care mi se oferă totul devine o bucurie. Dar dacă aş considera că merit şi nu mi-ar oferi ar fi o suferinţă. Feriţi-vă de suferinţă.

Suferinţa este a voastră, nu este a altcuiva. El nu poate să-ţi dea mai mult decât poate să-ţi dea. Nu cereţi mai mult de unde nu se poate. Se spune: de unde nu e, nici Dumnezeu nu cere! Apropo de zile de naştere. Nu-mi place să sun de zilele de naştere. Am văzut ce înseamnă să te simţi obligat să spui cuiva La mulţi ani! Să te simţi obligat să îi cumperi cadouri! Şi asta din ambele perspective. Ştiu ce înseamnă să îţi doreşti şi să nu primeşti şi să vrei să oferi şi să nu ai voie că persoana respectivă nu merită respectivul dar. Io nu sun. Doar pe cei apropiaţi, iar celor care mă cunosc le dau darurile în momentul în care le găsesc. Şi asta nu coincide de cele mai multe ori cu ziua lor! Mulţi dintre prieteni mă sună ca să le zic La mulţi ani! Consider că tu trebuie să mulţumeşti Universului că ţi-a îngăduit să te naşti până ajungi la nivelul în care lumea să-ţi fie recunoscătoare.

Mi-a venit odată o doamnă cu bărbatu-su la cabinet şi intră ea prima şi-mi zice: „domnule doctor eu nu mai vreau să stau cu ăsta, mi-am găsit pe altcineva, mă simt bine cu el şi nu mai vrea să stau cu ăsta, convingeţi-l că nu mai putem să stăm împreună”. Intră domnul, bărbat tipic. Bărbatul tipic este cel care crede că universul se învârte în jurul unui ax care întâmplător este al lui. Şi în momentul respectiv îl întreb, am vrut să fac şi eu un test: „ştii care sunt zonele erogene ale femeii, ale ei?” El spune: „Nu”. „Doamnă, dumneavoastră ştiţi care sunt zonele dumneavoastră erogene? „Da”. „Aţi înţeles?” „Nu”. „A ajutat-o cineva să afle şi-l vrea pe acela”.

◻ TIMPUL PETRECUT ÎMPREUNĂ ◻

A te plimba, a face sport, a merge în parc, a te distra în club, a face cursuri, a merge la biserică şi mănăstiri sunt forme de manifestare ale iubirii. Momentul în care bărbatul şi femeia nu mai petrec timp împreună este momentul rupturii cuplului. Indiferent care este motivul care stă împotriva acestui timp împreună. Fie că este profesia, fie că sunt copiii, în realitate sunt motive de evadare.

Din păcate sunt profesii care sunt foarte restrictive relativ la timp. Precum militarii care pleacă în aplicaţii, precum marinarii, precum medicii de urgenţă, meserii care sunt exclusiviste. Trebuie însă să ştii la ce te înhami. Un chirurg are urgenţe, brigada antitero are alarme, sunt meserii care nu au program fix. Depinde însă de cei doi să găsească timpul pentru ei.

Depinde de ei şi calitatea timpului petrecut împreună. Dacă stau ca două scaune lângă o masă goală, aia nu e petrecere...

□ CE FACE CA O FEMEIE SĂ FIE ATRASĂ DE UN BĂRBAT? □

Adică ce trebuie să aibă un bărbat ca să atragă o femeie? Şi vreau să vă spun că mi-a luat ceva timp să înţeleg treaba aceasta pentru că eu consideram că femeia este foarte atrasă de bani. Greşit şi totuşi adevărat. Ea este atrasă de *ceea ce reprezintă banii.* Ceea ce atrage până la urmă femeia este puterea. De ce atrage puterea femeia? Pentru că aveţi un program. Există un program în voi care vă face să priviţi cum deveniţi în perspectivă mame. Pentru că inconştient aveţi acest program de a deveni mame. Automat vă îndreptaţi către masculul cel mai puternic, ca să daţi naştere puilor cei mai buni, cei mai viabili, şi să fiţi protejate în timp ce îi creşteţi.

Până la urmă, atracţia unei femei faţă de un bărbat este o atracţie cât se poate de naturală. Această putere, în schimb, dacă în epoca de piatră era dată de forţa brută a celui care era mai rapid în a arunca cu suliţa, sau, mai târziu, a celui care dădea mai bine cu sabia, în zilele noastre se manifestă altfel. Este vorba de bărbatul care are cardul de diamant. Şi este firesc să fie aşa. Pentru că aveţi nevoie de un bărbat care să vă crească copiii în condiţii optime, ceea ce presupun hrana adecvată, casa adecvată, şcoala.

Copiii de astăzi au nevoi speciale. Că vreţi, nu vreţi, voi gândiţi în perspectivă – dacă mi-l iau pe ăsta, o să poată să-mi ţină copiii la şcoală? Chiar dacă procesul de analiză este inconştient, aveţi gândurile astea într-o mai mică sau mai mare măsură. Şi atunci unul dintre lucrurile care vă atrag este puterea. Puterea financiară, puterea socială. Pentru că înainte era în strânsă legătură puterea socială cu puterea individului, cu puterea materială, cu locul pe care-l aveai în societate. Acum nu mai este chiar aşa. Este mult mai important bărbatul care vă poate oferi un standard de viaţă vouă şi puilor voştri decât ce studii are şi ce-i poate capul.

Un alt lucru care atrage femeia este puterea spirituală. De ce? Pentru că simţiţi dominarea celui care ştie. Pentru că sunteţi intuitive, sunteţi empate şi atunci ştiţi cine are ceva în el. Asta nu înseamnă că nu sesizaţi puterea potenţială. Ba da. Doamnele au un talent deosebit de a sesiza puterea potenţială dintr-un bărbat care în perspectivă poate să... Aceasta este doar o radiografie, nu este o judecată. Eu pur şi simplu sesizez treaba aceasta. Şi este firesc să fie. Natura face selecţia pe baza a cât de capabili suntem. Şi vreţi nu vreţi înăuntru vostru aveţi acest program. Adică mi s-a întâmplat să întâlnesc cupluri în care soţia îl luase de bărbat pentru că era un soţ care o plimba, dar nu-şi dorea să facă un copil cu el pentru că nu-l considera un mascul alfa. Sau vorba unui tip: mă iubeai la fel dacă mă

dădeam jos din tramvai? ☺

Femeilor le plac campionii. Asta este de când lumea animală... Le plac pentru că sunt speciali. Campionii au alt tip de gândire decât oamenii obişnuiţi, ei nu renunţă, ei îşi urmăresc scopul, sunt tenace. O femeie te va mângâia dacă eşti învins. Te va alinta. Dar nu te va respecta niciodată! Clar!

Parfumul este foarte important pentru femei. Am observat că determin reacţii diferite în femeile din jur în funcţie de parfumul pe care îl folosesc. Femeile care folosesc un parfum comun au un tipar comun al gândirii. Până şi clientela de la cabinet este în rezonanţă cu parfumul pe care îl foloseşti în acea zi.

◻ FRIGIDITATEA LA FEMEI ◻

Am ajuns la concluzia că frigiditatea, aşa în termenii medicali, este foarte rară. Pentru că de multe ori ceea ce noi considerăm frigiditate, adică lipsa nevoii femeii de a face sex, este o chestie cât se poate de normală din punct de vedere spiritual. Adică o femeie cu vârstă astrală mare, care are de două ori vârsta Pământului, şi care vorba aceea şi-a pus-o nu pe două, ci pe trei planete, în sute de vieţi, în toate felurile – pentru că ştiţi permutările sunt luate de câte trei, altele nu mai sunt – vă daţi seama că nu va fi deloc atrasă de sex. Până la urmă, tantra are şi ea o limită. Şi atunci nu o mai interesează sexul.

În general, aceste femei îşi doresc iubirea. Înăuntrul lor aşteaptă iubirea unită cu sexualitatea. Numai că eu trebuie să vin să le scutur puţin şi să le spun: „femeie, dacă aştepţi aşa, aştepţi mult şi bine pentru că s-ar putea să nu fie, pune mâna şi găseşte-ţi un bărbat pentru copiii tăi”. Că aşa m-a învăţat şi pe mine o colegă de-a mea, doctoriţă. Noi ne tachinam, ne făceam analiză unul altuia, că aşa este între doctori. Era cu zece ani mai mare decât mine, dar m-am înţeles cel mai bine cu ea. Şi într-o zi nu ştiu ce-mi spusese şi mă atacasem şi i-am zis: „auzi, măi, dacă eşti tu atât de deşteaptă, tu nu-l iubeşti pe bărbată-tu, de ce l-ai luat?” Şi ea mi-a zis aşa: „l-am aşteptat până la patruzeci de ani pe prinţul meu călare şi când am văzut că nu mai vine mi-am luat un tată pentru copiii mei”. Aşa că, doamnelor cu vârste astrale mari, dacă aşteptaţi un soţ şi jumătatea voastră, perechea voastră, s-ar putea să aşteptaţi mult şi bine şi degeaba.

Este adevărat că există frigidităţi datorate educaţiei – nu fac sex pentru că mi-e frică şi s-ar putea să greşesc, şi mă bate Dumnezeu, şi mă ceartă popa, şi mai ştiu eu ce. Sunt blocaje datorate fricii de boli, sau fricii de a rămâne însărcinată. Şi atunci apare într-adevăr frigiditatea. La nivel interior şi-ar dori să facă dragoste, sau sex, dar nu poate să o facă pentru că au

aceste blocaje. Dar vreau să vă spun că sunt destul de rare. Cel puţin în practica mea terapeutică apar destul de rar.

Plus că sunt perioade de abstinenţă voite sau nevoite, care sunt îngăduite de Dumnezeu ca să acumulaţi energia sexuală special ca să vă puteţi trezi din punct de vedere spiritual. Pentru că trezirea kundalini are la bază energia sexuală. El se ridică datorită energiei sexuale şi asta se face doar prin abstinenţă. Este unul dintre motivele pentru care femeile nu au orgasm.

Dar motivul pentru care femeile nu au orgasm este că, în mod natural, pentru perpetuarea speciei, femeia ar trebui să ajungă la orgasm după mai multe contacte sexuale, cu mai mulţi bărbaţi eventual. Îmi pare rău. Sunteţi create natural – nu vorbim de legi, de religii, vorbesc strict biologic – ca să aveţi un orgasm după mai mulţi parteneri. De ce? Ca prin melanjul acela de seminţe să iasă cel mai bun soi. Ştiu că sună urât, dar aceasta este realitatea. Trebuie să recunosc că la nivelul orgasmului mai studiez. Ştiu doar că acumularea de energie duce la un moment dat la deschiderea unor porţi.

A unor porţi spirituale. Şi de fapt acesta este orgasmul ca senzaţie, ca plăcere, deschiderea unor porţi de energie care fac să unească centrii din mijlocul creierului până în chakra rădăcinii. Cum se produce mecanismul, nu ştiu. Am promis la începutul facultăţii mele că am să elucidez, dar nu am reuşit. Rămâne poate pentru altă viaţă.

În altă ordine de idei, nu acesta este sensul dragostei fizice. Am stat şi m-am gândit, toată lumea discută despre orgasm şi femeile au ajuns să fie nefericite – am orgasm, nu am orgasm, sunt nefericită că n-am orgasm. Lipsa orgasmului este un lucru bun. De ce? Pentru că vă face să creşteţi din punct de vedere spiritual. Şarpele kundalini în momentul în care ai orgasm, sau cum au bărbaţii ejacularea, scade ca dimensiuni, scade ca putere. În momentul în care aveţi orgasm pierdeţi din puterea interioară. Şi atunci nu este bun. Scopul iubirii fizice nu este orgasmul, ci procrearea. Există, este adevărat, orgasmul interior care permite întoarcerea energiei sexuale înapoi în tine. Şi mai există, este adevărat, orgasmul simultan, momentul în care se deschid canalele energetice ale ambilor parteneri şi energia unuia se duce până în creştetul celuilalt şi produce formarea caduceului în doi. Dar asta este extrem de rar şi se produce numai între spirite de aceeaşi vârstă astrală, din aceeaşi sferă. Cum este rară şi cei care întâlnesc asta într-o viaţă sunt nişte privilegiaţi, este recomandabilă sublimarea energiei în timpul actului sexual.

Sublimarea energiei sexuale se face astfel: în momentul apropierii de pragul orgasmului sau al intensităţii maxime a plăcerii, se deschide poarta

spre Lumină. În acest moment scade plăcerea pentru că lumina sublimează energia sexuală, chi-ul greu. Această energie se acumulează la nivel de SK şi creşte puterea interioară.

Pentru artele marţiale este ideal să opreşti treaba aceasta. Cassius Clay spre exemplu, înainte de meci, nu făcea sex cu un an înainte. Acumula această energie ca formă de luptă. Trebuie să înţelegeţi că există un rol al lui, poţi să-l foloseşti pro sau contra, într-un sens sau altul. Sunt tantra de mâna stângă, de mâna dreaptă, adică înseamnă abstinenţa completă sexuală, cum este în cazul călugăriei ortodoxe, sau continenţa sexuală, cum este în tantra yoga. Ambele au ca rezultat creşterea kundalini, trezirea spirituală, trecerea şarpelui kundalini prin cele şapte chakre, şapte centri de forţă etc. Dar acum depinde ce ai de făcut în viaţa aceasta. Eu vă deschid poarta şi voi trebuie să le studiaţi şi să găsiţi ce este mai bine pentru voi pe calea voastră spirituală.

În concluzie, o femeie frigidă, care are probleme cu sexualitatea, are mâinile reci, vede în penis un fel de moluscă de care îi e silă să se apropie şi de aceea este genul care când pune mâna nu creşte, ci se micşorează! ☺ Mâinile reci sunt de la energia renală scăzută, datorată blocajului energiei sexuale.

◻ FEMEIA ŞI BĂRBATUL ◻

De ce urăsc bărbaţii femeile? Pentru că nu le cunosc şi nu le cunosc pentru că nu le înţeleg şi pentru că nici voi nu aţi reuşit să vă faceţi înţelese. Pentru că în general femeile aşteaptă ca noi, bărbaţii, să vă înţelegem. Greşit. Noi nu înţelegem. Nouă trebuie să ne explicaţi foarte clar ce vreţi. În fiecare bărbat şi în fiecare femeie trebuie să ştiţi că există un Adam şi o Eva. Adică în fiecare din noi există o parte care este atrasă de o chestie care este interzisă, principiul Evei, şi în fiecare dintre noi există un Adam, pentru că ne luăm după unul sau altul care face tâmpenii. Nu sunteţi voi numai Eva şi noi numai Adam.

Şi am ajuns la această concluzie pentru că m-am trezit de mai multe ori şi în situaţia Evei şi în situaţia lui Adam. Adică am şi muşcat din măr, dar i-am zis şi Lui Şefu' – nu eu, ea. Din acest considerent cred că vina voastră constă că nu v-aţi făcut cunoscute. Şi nu v-aţi făcut cunoscute pentru că nu vă cunoaşteţi pe voi însevă. Ori asta ţine de voi, nu de noi. Adică, dacă eu vreau ca voi să mă înţelegeţi, eu trebuie să vă vorbesc pe limbajul vostru. Dacă voi nu o să mă înţelegeţi, nu o să dau vina pe voi, eu dau vina pe mine că nu am ştiut să mă fac înţeles. Nu mai daţi vina pe noi. Noi suntem crescuţi de voi. Bărbaţii sunt crescuţi de femei, sunt rodul mamei, iubitelor, profesoarelor, soţiilor. Sunt rodul lor. Bun, rău, aceştia suntem. Nu suntem noi vinovaţi. Voi

sunteţi primul nostru contact cu lumea. Daca voi nu ne educaţi să respectăm şi să iubim femeia şi să o punem la locul la care merită... Dacă voi ne daţi ca model că sunteţi... Ştiţi bancul – de ce este rochia de mireasă albă? Cică se aseamănă cu aparatura electrocasnică. Nu l-am zis eu. Mi l-a zis o femeie.

Voi ne-aţi format. Suntem rodul primei iubite, a surorii noastre, a profesoarelor noastre, a şefelor noastre. Nu vreţi să vă spun că au câteodată doamnele nişte idei că-mi stă mintea-n loc, nici nu m-aş fi gândit. Cred că nici dracul nu s-a gândit.

Oare cine o fi descoperit sexul oral? Nu cred că bărbatul.

Ce este femeia în concluzie? V-o spun foarte simplu şi foarte tranşant. Este un rol IE. Este un rol pe care trebuie să-l îndepliniţi. Aşa cum rolul meu în această viaţă este de bărbat, aşa rolul vostru în această viaţă este de femeie. De ce? Îndeplinindu-vă rolul de femeie accesaţi un alt nivel spiritual. Este un paradox. Viaţa trebuie să vă înveţe să fiţi femei pentru ca mai apoi să vă înveţe să fiţi oameni. Este o deosebire.

(Şi ştiţi de ce i-am adus pe ei? Pentru că sunt oameni, dar ei nu ştiu. Este o deosebire. Noi aici nu suntem trei bărbaţi, suntem trei oameni care discutăm despre voi femeile pentru că, oricât aţi zice, noi avem menirea ca mentori să vă transformăm pe voi, femeile, în oameni.)

◻ FEMEIA ŞI SEXUL ◻

Şi acum ajungem la o parte care vă place mult. Sexul este o energie, corect. Abstinenţa sexuală oricum o practicaţi, vreţi, nu vreţi, mai mult sau mai puţin fortuit, dar sufletul puteţi să-l pierdeţi foarte uşor. Orice avort este pierdere de SN, de suflet. Ţineţi minte treaba asta!

Divinitatea nu are aspectul Yang al planetei Pământ, percepţia divinităţii în perspectiva umană este Yang. Noi credem că Dumnezeu este Tatăl pe planeta Pământ, nu Dumnezeul planetei Pământ care este Yin-Yang. (Vlad T. Popescu: Dumnezeul planetei Pământ care a fost cândva om şi care a fost Fiu de Dumnezeu împlinit a fost bărbat. Doar Creatorul nu a avut sex.)

Trebuie să înţelegeţi că divinitatea unui lucru, a unui loc, are cele două perspective. Este adevărat că există divinitatea acestei planete care este Yang, dar planeta este Yin, este maica Geea. Este un echilibru. Există echilibrul Yin-Yang. Există un echilibru în regnul animal. Singurul dezechilibru care distruge această planetă ştiţi cine e? Omul. Şi se datorează într-adevăr dezechilibrului Yang şi faptul că într-adevăr Dumnezeul planetei este Yang.

Relativ la sex. Sunt rare femeile sexuale. Instinctuale. Care vor sex doar de dragul frecării. Cele mai multe din acest punct de vedere sunt superioare

bărbaţilor. Ele fac sex sau mă rog, vor să facă, dacă le este atins sufletul. Asta este superior bărbaţilor. De aici pleacă foarte multe din problemele de cuplu. De obicei bărbaţii vor sex des. Iar femeile nu au nevoi sufleteşti asemenea. Apar cele două probleme, fie el este nemulţumit pentru că nu este satisfăcut sexual, fie ea stă şi apare nemulţumirea că cedează şi îi scade respectul pentru ea însăşi.

O să mă întorc un pic la Freud ca să vă explic cum este cu sexualitatea. O să fiu cât se poate de transparent, chiar dacă o să pară dur, dar aceştia suntem. Tipurile de plăcere şi mă refer la plăcerile sexuale se stabilesc în copilărie. Plăcerea este o modalitate prin care este gestionată această planetă. Dacă nu ar exista plăcerea, nu ne-am înmulţi. Plăcerea este aceea care guvernează lumea. Ceea ce ne ţine în viaţă este plăcerea de a trăi sub oricare din formele ei. Şi aici avea dreptate Freud.

Şi vreau să vă spun că fără să vreau am să studiez treaba aceasta, pentru că eram în clasa a patra şi am găsit un citat din Schopenhauer care spunea că sexul stă la baza tuturor acţiunilor, tuturor politicilor acestei lumi. Stă la baza războaielor, a absolut tuturor lucrurilor. Am zis că este nebun. Dar mi-am scos acel citat şi l-am pus într-un carneţel. Din păcate, din fericire, nu este bine, nu este rău, plăcerea, care are la bază plăcerea sexuală, pentru că orice plăcere are la bază plăcerea sexuală, este cea care stă la baza existenţei acestei lumi şi acestei vieţi.

În evoluţia copilului există cele trei tipuri de plăcere şi anume plăcerea orală – de-asta copilul suge sânul mamei. Suntem unii tributari acesteia toată viaţa! ☺ După aceea este plăcerea anală, pentru că altfel nu am face caca, nu ai simţi nevoia. Şi acea plăcere de a face treaba mare te conduce la dorinţa de a face treaba mare. Ba sunt oameni care ţin în ei şi nu fac. Să vedeţi ce probleme sunt cu copii care nu vor să facă ca să păstreze treaba mare în ei. De ce? Este ca la orgasm, cu cât păstrezi mai mult este plăcerea mai mare. Vorbesc foarte serios. Şi o să întâlniţi în practica terapeutică aşa ceva şi nu o să ştiţi de unde să-i apucaţi. Şi există a treia plăcere, cea genitală care se formează mult mai târziu.

Plăcerea este firească. Există exacerbări ale plăcerii sexuale. Există exacerbări sexuale şi la copii. Nu-i consideraţi bolnavi. Vin la mine părinţii înnebuniţi că se masturbează copii şi au trei, patru, cinci ani. Lăsaţi-i în pace şi duceţi-i să facă sport, piscină... şi în timp uită. Transmută de fapt în activitate fizică această energie, această plăcere, şi nu-i mai deranjează aşa. Şi după aceea se fac mari şi şi-o pun şi trece de la sine. Lăsaţi copiii în pace. Sunt cât se poate de normali. Pentru că vreau să vă spun că prima dată când am întâlnit un caz de acest gen era internat la psihiatrie. Vreau să spun că

unii îi bagă la psihiatrie. L-a băgat mătuşă-sa pe un puşti care avea doisprezece ani că se uita la vară-sa când face baie şi se masturba. Şi eu i-am zis dacă nu a reuşit să-i găsească o femeie... în triburile de negri, la doisprezece ani sunt părinţi. La unii se trezeşte mai repede instinctul sexual. Asta este. Nu-i mai consideraţi bolnavi, că-i faceţi bolnavi. Sunt nişte exacerbări ale instinctelor sexuale. Unii au mai mult, alţii mai puţin. Ies din normalitate, dar nu înseamnă că sunt bolnavi.

Pe parcursul acestei evoluţii datorită unor factori emoţionali această plăcere poate să rămână la un moment dat la un anumit nivel. Adică, sunt femei care rămân la plăcerea orală, sunt femei care rămân la plăcerea anală, dar le este ruşine să recunoască. Aceasta este de cele mai multe ori datorită unui factor emoţional. În general fetele abandonate de tată rămân la plăcerea orală. Rămân copii.

La mine la cabinet a venit odată o fată şi de când a intrat îi simţeam energia sexuală. Şi eu am întrebat-o direct râzând: „ai venit să mi-o pui?” Şi ea îmi zice: „degeaba râdeţi domnule doctor, să ştiţi că nu v-ar plăcea să vedeţi cum e”. Mă rog, glumeam.

În timp, îţi trece, te linişteşti. Această energie sexuală poate fi transmutată. Dispar aceste pusee, nevoile acestea sexuale. Dacă vrei, evident...

◻ FEMEIA ŞI SEXUL ORAL ◻

De ce fac femeile sex oral? Unele de plăcere. Am vorbit de existenţa punctului de pe buza inferioară care conectează la clitoris. Sunt femei care nu îşi pot decupla gândirea altfel. Excitaţia vine în acest fel şi se transferă genital. În timp poate, pentru propria evoluţie, să transfere această plăcere genital, pentru ca în timp să dispară complet. Pe măsură ce creşte lumina interioară, dorinţele sexuale, de orice natură, scad. Asta este valabil indiferent că este vorba de femeie, bărbat, că este homosexual sau lesbiană.

Din dragoste pentru bărbatul de lângă ea şi doreşte să îl facă să se simtă bine.

Femeile fac sex oral şi de frica abandonului. Nu le place, dar ca să nu fie tentat cel de lângă ele să plece la alta, preferă să facă ele. Din păcate, greşesc. Bărbaţii simt când se face asta doar ca să se scape de ei, nu din suflet, nu de plăcere şi în cele din urmă vor migra mai departe...

Să scape mai repede. De multe ori pentru femei sexul oral este mai puţin intim decât cel normal. Ca să scape de ceva ce consideră a fi o obligaţie, că este soţ, că este iubit sau prieten, preferă să-l rezolve aşa, mai

repede decât normal.

Ca să lege. Să îl lege pe respectivul de ea prin plăcere. O formă de manipulare prin plăcere. Să îl determine să facă ce vrea ea.

Dacă este vorba despre a accepta să i se facă sex oral, femeia este cu totul alta. Femei care dispreţuiesc bărbaţii şi le place să îi vadă cu capul între picioarele lor. Sunt femei cărora pur şi simplu le place asta, să li se facă sex oral. Au excitaţie clitoridiană şi le excită asta. Ce este paradoxal este că, deşi le place, dispreţuiesc un bărbat care face sex oral. Are toate şansele să i se spună în cercul de prieteni „Limbă”, în schimb îl respectă şi îl doresc pe cel care le pune în genunchi! ☺

Şi există şi o parte care nu face sex oral. De ce nu fac? Educaţia religioasă... nu ştiu că se poate... îi dezgustă, sau nu au iubit pe cineva în aşa măsură încât să poată face orice cu şi pentru el.

◻ FEMEIA ŞI SEXUL ANAL ◻

Când mă preumblam prin lumea interlopă am auzit fără să vreau o discuţie între golani. Vorbeau despre o tipă căreia îi plăcea să facă sex anal. Erau la mare căutare femeile de acest gen. Mai ales că nu recunoşteau că le place. Asta se întâmpla acum vreo 20 de ani. M-am tot întrebat cum de poate cineva să aibă o excitaţie anală până am găsit *„Funcţia orgasmului”* a lui Wilchelm Reich. La un moment dat, în terapie, mi-a venit o doamnă care spunea că este frigidă. Nu ştiu de ce mi-a venit să îi măsor cele trei tipuri de plăcere şi am descoperit că maxima, aproape de 100, era cea anală! I-am spus calm. S-a înroşit şi m-a întrebat cum mi-am dat seama. Era nefericită în căsnicie. Problema este că dacă ai o asemenea excitaţie nimeni şi nimic nu ţi-o poate schimba de astăzi pe mâine. Am întrebat-o de ce nu i-a spus soţului. Îi fusese ruşine. La noi, educaţia religioasă împiedică femeile cu excitaţie anală să recunoască acest lucru. Io nu le interzic. Mai bine o fac şi se liniştesc şi învaţă despre spiritualitate şi când sunt pregătite renunţă singure. Totul este să nu se culpabilizeze prea mult pentru acest fapt. E important să te accepţi şi să te iubeşti aşa cum eşti. Io le spun tot ce găsesc despre ele. Nu de alta, dar ca să evoluezi de aici, pleci de unde eşti, fără false pudori.

Ideea este că, dacă la nivel de SK, unei doamne îi place să facă sex anal, nimic nu o poate mulţumi şi va fi una din cauzele nefericirii ei. Io le zic: du-te, fă-ţi damblaua, şi vino şi vorbim după despre spiritualitate şi Dumnezeu.

Sunt femei care preferă masturbarea. Fie să fie masturbate de partener, fie să se masturbeze singure. Adică le interesează mai mult mâna

decât penisul. Sunt cele cu excitaţie clitoridiană.

□ FEMEIA ŞI DRAGOSTEA LA PRIMA VEDERE □

Dragostea la prima vedere este foarte simplă. Le coup de foudre are mai multe cauze. Ori este un program de la Dumnezeu ca să vă cuplaţi, ori este o relaţionare care vine din alte vieţi. Pot fi iubiri de altădată care se actualizează în momentul întâlnirii celor doi. La nivel de sine s-au iubit şi, deşi în viaţa aceasta nu se cunosc la nivel de conştient, sentimentele de altădată sunt atât de puternice încât cei doi au impresia că se cunosc de foarte mult timp.

Adică întâlneşti un om pe care l-ai întâlnit altădată, îl recunoşti la nivel de sine, dar nu mai ştii de ce, dar energiile care au fost altădată se recunosc între ele – nu ştiu ce am cu el, dar îl simt. De aceea apare atracţia sexuală, iubirea de altădată. Trebuie să fac diferenţă între ceva care este program divin şi ceva care vine de altădată. Şi dădeam un exemplu foarte frumos în cartea mea – când m-am dus cu prietena mea la o prietenă de-a ei care avea o soră de vreo doisprezece ani şi nu avea nimic..., nici ţâţe, nici fund, era... Şi când am văzut-o, nefiind un instinctual zic: „pe mine mă atrage asta, eu pedofil nu sunt”. Noroc că prietena mea avea minte şi-mi zice: „uită-te după ea altădată”. Şi mă uit altădată, când fusese o fetiţă bună pe „cote de la rue” şi automat ştia multe. Şi este normal ca în momentul în care te-ai armonizat cu cineva în altă viaţă, fie că ţi-a fost nevastă, că a fost amantă, prostituată, acele energii se recunosc unele pe altele. Şi atunci simţi atracţie. Evident că în această situaţie nu era să..., ci să elimin acele tipuri de legături. Aceste legături rămân peste vieţi, tot ce aţi făcut altădată şi trebuie să vă recuperaţi SN-ul, sufletul, din ele, din persoanele respective. Se trimite lumină în acest sens. Aşa se explică de ce oamenii sunt atraşi unii de alţii sau se resping unii pe alţii.

Mai există cazuri de programe inforenergetice pe suflet care sunt menite să aducă doi oameni împreună pentru că au ceva de învăţat şi rezolvat în relaţia respectivă. Ei se pot urî la nivel interior. Propriu-zis este o îndrăgostească. De cele mai multe ori durează destul de puţin şi se stinge când apare la suprafaţă reacţia karmică dintre cei doi.

Evident există şi excepţii, sunt îngeri ai iubirii pe care Dumnezeu i-a trimis pe pământ ca să îi înveţe pe oameni iubirea divină. Din păcate, la momentul trezirii în ei sunt exacerbate dorinţele sexuale. Nu am văzut decât femei. De obicei în copilărie se masturbează devreme, pentru că un înger în coborâre pierde din calităţile divine şi iubirea se transformă în dorinţe sexuale. În timp, după ce învaţă să se integreze lumii, devin oameni care

răspândesc lumină, cunoaştere, iubire şi pace.

Sunt femei îndrăgostite de îndrăgosteală. De senzaţia de beatitudine de la începutul unei relaţii. Este cunoscut faptul că la îndrăgostiţi se eliberează nişte mediatori chimici precum în schizofrenie. De aici nevoia de îndrăgostească ca de un drog. Sunt oameni care nu pot iubi, dar se hrănesc cu iubirea celorlalţi care se îndrăgostesc de ei. Când dispare acest sentiment pleacă către o altă relaţie.

◻ SCOPUL CĂSĂTORIEI ◻

Căsătoria să ştiţi că este un program al acestei lumi. Şi stăteam şi mă gândeam dacă trebuie demontat. Dacă trebuie distrusă Taina căsătoriei. După ani de studiu am ajuns la o concluzie care pentru mine este finală. Nu, trebuie să existe, este o experienţă. Nunta, restaurantul, invitaţii, rochiţa de mireasă, săndăluţele, popa, ţârcovnicul, primăria, certificatul, mai nou actul prenupţial, alaiul, toate fac parte din schemele acestei lumi pe care este bine să le ştiţi şi este bine să treceţi prin ele. Bine, nu trebuie să le repetaţi de prea multe ori. Eu zic că una, două sunt destul ca să înţelegi! ☺ La prima are o doză de noutate, la a doua deja este o obişnuinţă, iar la a treia devine o bagatelă. Eu am două, aşa că pot să vă spun.

Evident că nu puteţi să înţelegeţi decât când treceţi prin ea. De aceea eu sunt pentru. Mă bucur când cineva se căsătoreşte. Trece printr-o experienţă, evoluează, ajunge la un alt nivel. Azi mi-a venit o maestră de-a mea şi mi-a zis că se mărită. Şi pe cuvânt dacă nu m-am bucurat. Este o experienţă spirituală, înălţătoare. Vreau să vă spun că adevărata căsătorie se face în faţa Lui Dumnezeu şi în faţa îngerilor. Atunci sunt prezente toate ierarhiile cereşti. Şi căsătoria se face în cer. Numai că, din păcate, nu am ajuns la sfârşit de eră ca să ne întâlnim acele părţi din noi cu care să devenim sferă şi să avem parte de acea căsătorie din cer. Mai este până acolo. Nu cred s-o văd în viaţa aceasta, adică nu simt. Eu mă uit aşa pe după colţ spre viitor şi nu o văd. Aşa că celor şaptezeci şi opt de jumătăţi ale mele le spun că nu în viaţa aceasta.

Căsătoria te învaţă să colaborezi. Revenind la Biblie şi la cum ne-a făcut Dumnezeu. Când a făcut Dumnezeu omul L-a făcut bărbat şi femeie. Omul era bărbat şi femeie. Nu era bărbat şi după aceea a făcut femeia. Înseamnă că bărbatul nu este om, *sorry.* Dar nici femeia nu este om. În realitate omul presupune Yin-Yang simetric. Motivul pentru care avem atracţii între noi este pentru că nu suntem simetrici Yin-Yang. Adică dacă am mai mult Yang o să atrag un Yin. Dacă am mai mult Yin o să atrag un Yang. De ce? Ca să întregesc acest raport Yin-Yang. De ce este important? Pentru că trebuie să

înţelegeţi că nici bărbatul nu este complet fără femeie, nici femeia fără bărbat. Există posibilitatea să ajung complet fără căsătorie? Răspunsul este da. Ceea ce mă face să caut femeia în exterior este neacceptarea femeii din mine. Ceea ce mă face să caut bărbatul în exterior este neacceptarea şi negarea bărbatului din mine.

În momentul când ajung la armonizare Yin-Yang mai am nevoie de cineva? Nu, pentru că îmi ajung mie însumi. Calea către evoluţia spirituală a individului nu este neapărat căsătoria. Căsătoria este şi aici vin în sprijinul meu cuvintele Sf. Apostol Petru care spune: „cine poate, să stea singur, cine nu, să se căsătorească". Adică sunt oameni care pot să stea singuri, adică îşi ajung sieşi, şi sunt oameni care nu pot să stea singuri şi atunci este bine să se căsătorească. Pentru că dacă eşti prea mult Yang o să devii foarte agresiv. Dacă eşti prea mult Yin o să te mănânce pisicile, că eşti prea bun.

◻ FEMEIA ŞI FAMILIA ◻

Pentru femeie este un program atât de puternic implementat la nivel de SN. Pe cât de puternic este programul de familie la nivel de SN, pe atât este programul de polenizare totală al bărbatului. Şi atunci, voi doamnelor, sunteţi axate pe treaba asta. De aceea femeile după ce se mărită sunt ca-n „*Ice Age",* se relaxează pentru că şi-au îndeplinit scopul. Dacă mai apare şi un copil, dispare bărbatul care până atunci a fost ţinta, scopul, centrul universului. Este un program. Problema este că femeile uită că familia este făcută şi cu un bărbat. Ştiţi, ca să întemeiaţi o familie aveţi nevoie de un domn. Pe afară puteţi să vă luaţi şi o doamnă. ☺ Dar în legile acestui stat vă trebuie un bărbat. Şi pierdeţi din vedere bărbatul şi nevoile lui.

Vine la un moment dat o doamnă la mine la cabinet:

— „Domnule doctor, da eu de ce nu sunt măritată? Toate proastele sunt, numai eu nu". Şi eu sunt destul de dur şi îi spun: „Ce-mi oferi tu femeie mie? Eu sunt un bărbat care vrea tot. Ce oferi tu bărbatului? Sex oral nu ştii să faci, sex nu-ţi place să faci, mâncare nu, aia nu... de ce să te iau eu de nevastă?" Şi ea zice: „Dar domnule doctor, totul se reduce la sex?" „Păi, pentru mine bărbatul, da. Marea majoritate a bărbaţilor asta vor. Noi avem nevoia aceasta. Ca să faci o familie îţi trebuie un bărbat". Şi cade pe gânduri. Şi zic: „rezolvă-ţi problema de gândire, vezi omul, bărbatul, vezi ce are nevoie... vezi ce ai tu nevoie şi vei găsi unul cu care să te potriveşti". Că nu toţi bărbaţii au nevoie de toate artificiile. Ce i-am spus era o extremă ca să înţeleagă.

Dar dacă tu nu ştii ce vrei... Tu vrei familie. Greşit. Vreau bărbatul cu care să-mi fac familia, bărbatul îngăduit prin drept divin, bărbatul cu care

rezonez, bărbatul cu care pot să conviețuiesc. Bărbatul tată al copiilor mei. Nu vreau familie, că așa stai cu mama și cu tata că ai familie. Îmi pare rău, dar căsnicia presupune un dat, fiecare dă ceva. Fiecare vine cu ceva. Așa este și cu iubirea. Așa este peste tot.

Trebuie să fii pregătit să ai familie. Ca să fii pregătită să ai familie trebuie să fii pregătită să conviețuiești cu un bărbat, cu animalul, cu fiara din el. Există o expresie din bătrâni – ca o familie să reziste trebuie satisfăcută fiara din bărbat și maimuța din femeie. Nu am zis-o eu, ci bunicii noștri. Adică trebuie să te obișnuiești că-i cade părul și doamnei și domnului. Că trebuie să găsești câte un fir lung peste tot. Că din când în când își pune dresurile la uscat în baie. Că din când în când pute a transpirație că nu are timp să se spele. Că din când în când se pot întâmpla multe și trebuie să te obișnuiești. Voi trebuie să vă obișnuiți cu absolut tot ce înseamnă conviețuire în doi. Sagrada familia sună foarte frumos, dar conviețuirea în doi presupune gaze, transpirații nocturne, sforăit, umori, toate acestea. Familia asta înseamnă...

Trebuie să știu foarte clar ce înseamnă familie și dacă pot să o duc, dacă o vreau, dacă în perspectivă... nu vorbesc de evoluția spirituală, când sunteți în timpul evoluției spirituale și vă mai trebuie un bărbat. Rezolvați-vă problema, aflați cine sunteți și nu aveți decât să vă înverighetați după aceea.

Pentru că vă căsătoriți acum și el stă pe loc că așa este bărbatul tipic și după aceea când evoluați nu o să mai fie de voi. Și am avut doamne care s-au trezit spiritual și pe care le-au dus soții la spital și le-au internat pentru că văd îngeri. Vorbesc serios. Pentru că nu sunt pregătiți oamenii cu asta. Și spune – eu sunt un înger al iubirii. Nu credeți că este bolnavă? Și evident că Argeșanu este de vină. Că io am trezit-o!

De ce se schimbă femeile după căsătorie? Știți cum se face din găină un pitbull? O iei de nevastă. Care este asemănarea dintre o femeie și un taifun? Se anunță caldă și umedă și, când pleacă, pleacă cu casa și cu mașina! ☺ Am avut și Taifun în viața mea...

În altă ordine de idei, de ce se mai schimbă femeile? Femeile se schimbă foarte mult după ce nasc. Durerea din timpul nașterii face să considere bărbatul vinovat – tu ești de vină, tu m-ai însămânțat, dacă nu erai tu și obiectul acela care m-a torturat... Sunt frigidități post partum, depresii și psihoze post partum care au ca și cauză durerea din timpul nașterii. Sunt multe femei care după naștere devin frigide, încep să își urască bărbații. Și vreau să vă spun ceva – trec prin atâtea încât sincer eu am o mare îngăduință pentru femeile care fac tâmpenii mari după ce nasc. Pentru că a avea un copil cu o karmă nasoală te face de îți vine să-l strângi de gât pe pitic. Bine, nu că sunt de acord, dar este clar că nu o bagi la închisoare, o

bagi la psihiatrie. Pentru că o femeie care şi-a omorât copilul este bolnavă nu este antisocială. Este bolnavă, vă spun clar, ca medic, ca ce vreţi voi. Trebuie dată unui terapeut. Am văzut *n* cazuri de acest gen.

Ele se schimbă după naştere. Din cauza durerii apare copilul, se responsabilizează, încep să vadă altfel viaţa. Bărbatul rămâne la fel. Evident că el nu se schimbă după ce naşte femeia. Şi atunci apare o discrepanţă între dorinţa lui de viaţă (că el are impresia că nevastă-sa este la fel cum era înainte să nască) şi felul de a fi al nevestei. El are chef să se plimbe cu băieţii, să bea bere, să se uite la meciuri. Şi atunci apare această diferenţă. Şi începe să vrea să-l schimbe. Primul pas – şi începe să-i spună – nu, nu, nu... şi ce creează? O reacţie adversă. Prima oară o ascultă, e nevasta, a născut. Ascultă, ascultă şi deodată face bum şi a plecat. Se întâmplă, nu ai ce să-i faci. Se poate schimba responsabilizarea bărbatului după naştere. Este mai greu. Dacă este imatur, va rămâne imatur.

O să spun o chestie pentru care mă va iubi şi biserica şi... căsnicia este împotriva naturii, împiedică variabilitatea genetică. Nu vreau să argumentez. Dar nu am încotro. Am avut doi prieteni din copilărie fraţi după mamă şi cu taţi diferiţi. Fiecare era altfel şi nu semănau deloc amândoi. La ultima căsătorie a mamei lor am mai primit un frate vitreg de aceeaşi vârstă. Făceam o echipă mişto toţi patru! După aceea când am început să descopăr ortodoxia şi am văzut legile am realizat că mulţi dintre oamenii la care ţineam, printre care şi mama prietenilor mei erau de-a dreptul damnaţi! Fără nici o şansă! Din punctul de vedere al ortodoxiei nu prea ai şanse de mântuire. Lipsea ceva însă. Ceea ce propovăduise Iisus: Legea iubirii! Şi atunci am înţeles că rodul iubiri este omul şi că nimic nu este mai important decât el. Iar canoanele un vax albina în raport cu omul. Interesant că am găsit destul de frecvent mentalitatea: „sunt mama copiilor tăi”. O identificare personală relativ la altcineva în cazul acesta bărbatul. Asta denotă o stimă de sine scăzută. O femeie nu trebuie să se identifice pe ea însăşi ca „mama copiilor cuiva”, ci prin ea însăşi ca om. Prin realizările ei.

□ DIVORŢUL □

Face parte din viaţă. Eram cu prima mea nevastă la divorţ şi mă întreabă: „cum ţi se pare?” „O experienţă interesantă”. Ea: „aş fi preferat să nu trec prin asta”. Era ardeleancă şi la ei este o ruşine să divorţezi. Pentru mine a fost o experienţă prin care a trebuit să trec. Este firesc să existe divorţul, că ce s-ar face avocaţii, trebuie să trăiască şi ei. Nu este însă vorba numai de asta. Este firesc să se întâmple. De ce? Oamenii au o karmă comună până la un moment dat, după care nu mai evoluează nici unul. Şi

atunci Doamne Doamne îi vede că merg ca... nici nu... şi atunci îţi dă drumul. Indiferent că este o căsnicie plată în care nu se întâmplă nimic, indiferent că este o iubire foarte mare oricum se dărâmă. De ce? Pentru că nu evoluează spiritele respective.

Să ştiţi că, căsniciile evoluează cu cât sunt mai multe bubuieli. Nu bubuielile distrug căsniciile, ci plictisul. Bubuielile le unesc pentru că fac să evolueze spiritele din căsnicie. Şi îi fac să lucreze în comun. În momentul în care se plictisesc...

Dar divorţul este o formă îngăduită de Dumnezeu aşa cum căsnicia este îngăduită de Dumnezeu. Toată lumea dă vina pe dracu. Nu este întotdeauna el de vină. Este îngăduit de Dumnezeu. Treci la alt nivel, cunoşti altceva, altă oglindă a ta. Se poate altfel? Da, dar este mult mai greu şi mult mai laborios. Adică ce schimbă un om în trei ani de zile nu o schimbă o căsnicie de douăzeci de ani. De aceea câteodată sunt îngăduite.

În altă ordine de idei unul din motivele pentru care se îngăduie divorţul este pentru că femeia în timpul căsniciei se dispersează în familie, devine un fel de Paspartu, de roboţel casnic – trebuie să gătesc, să spăl, să calc – şi ştiţi ce face în realitate femeia în căsnicie? Nu gândeşte. Ca să gândeşti ai nevoie de timp, iar ea n-are timp. Căsnicia îi ia femeii timpul de a gândi! Să ştiţi că divorţul de multe ori este eliberare pentru o femeie şi nu înţelege.

Vă dau un exemplu – iese tata la pensie, îşi dă seama că dacă stă prin Bucureşti îl mierlesc unii şi pleacă la ţară. Maică-mea: „a plecat şi m-a lăsat”. Şi îi spun: „taci femeie că nu trec trei luni şi o să zici: da nu mai pleacă taică-tu la ţară?” Vine tata acasă după câteva luni, evident cu sacul de rufe murdar, şi începe – e box se transmite la ora 12 noaptea, mama cu telenovelele. Stă ce stă maică-mea şi zice: „auzi da taică-tu ăsta nu mai pleacă şi el la ţară?” Şi a început să gândească, a început să aibă tabieturile ei şi a fost foarte bine aşa că se vedeau mai răruţ.

Să ştiţi că în trecut familiile de creştini, puţină lume ştie, că de la un timp încolo şi mai ales după ce dispărea atracţia sexuală, se despărţeau familiile. Rămâneau căsătoriţi, dar se ducea fiecare la locul lui. Nu vi se mai spune în ortodoxie. Evident, peştera femeii era mai jos! ☺

Vi se ia dreptul muncii, bărbatul, copiii, familia, special ca să începeţi să gândiţi şi să vă redescoperiţi identitatea proprie. Nu mai ştiţi cine sunteţi, ce căutaţi pe planeta aceasta şi ce vreţi. De aceea vi se ia. Când nu faci asta în timpul căsniciei ţi se ia ca să poţi să faci. De-asta este divorţul şi pentru voi deşi nu ştiţi este un dar divin!

◻ DE CE ÎNŞEALĂ FEMEILE? ◻

Frumos subiect nu? Din curiozitate. Să vadă şi ele cum este cu altul. Sunt femei care au avut un singur bărbat. Aşa au fost crescute de familie, de societate, de biserică. La un moment dat descoperă o schismă între asta şi dorinţele lor şi se decid să încerce, să vadă cum este şi cu un alt bărbat. De aici pleacă problema. De obicei bărbaţii care iau femei fecioare sunt cei care au tras în ţeapă tot ce au putut şi eventual şi nevestele altora şi vor ca aceea care le este nevastă să fie cât mai curată. De fapt suferă de un complex. De frică că ar putea fi comparaţi cu un fost, comparaţie din care ar ieşi cam şifonaţi! Plus că li s-a făcut atâta sex oral şi le repugnă ideea că ar putea săruta o femeie care a supt-o altuia! ☺ Drăguţ că sunt bărbaţi care nu le pun pe nevestele lor să facă sex oral, dar se duc la altele! ☺

Din nevoie de iubire şi de tandreţe. Da, pentru că de obicei bărbaţii, când stau foarte mult cu o femeie, uită să o şi mângâie, uită şi de atenţie, uită şi de vorbit, uită şi când este ziua ei, uită absolut tot. Te obişnuieşti cu femeia de lângă tine ca şi cu tine. Ce, ţie îţi zici la mulţi ani şi te mângâi? ☺ Femeia devine precum mobila din casă. Şi atunci, în momentul în care primul individ îi dă atenţie şi-i spune vai ce frumoasă eşti, se topeşte!

Din nevoia de recunoaştere. Din nevoia de a simţi. De multe ori după căsătorie se aplatizează, se pierde din suflet.

În momentul în care are loc nebunia aceea dintre oameni, când şi-o pun ca iepurii peste tot, se estompează energiile şi nu mai simţi iubirea celuilalt. Şi vine unul care face acel clic şi se simt iubite. Şi atunci le trage sufleţelul în altă parte şi ele se duc după el...

Eu ştiţi ce vă sfătuiesc – dacă simţi du-te! Dar du-te şi acasă la copii.

Foarte rar femeile înşeală din lipsa sexului, dar există şi cauza aceasta. Este vorba de cele mai instinctuale.

Din nevoie de comunicare, lipsa comunicării: au nevoie să fie ascultate. Şi dincolo de sex stau de vorbă cu amantul şi se descarcă.

Există cazuri de trezire spirituală când energii sexuale latente se manifestă precum un bum în viaţa familiei respective. Cu răbdare lucrurile se aşează în matca lor.

Dumnezeu îţi dă o femeie şi tot El îi permite să aibă un amant ca să înveţi detaşarea, să scapi de gelozie, posesie etc.

Bărbaţii au probleme cu femeile pentru că nu le fac să se simtă speciale. Nu înseamnă neapărat regine, una vrea să fie tratată ca o prietenă, ca o prinţesă, câteodată ca o curvă...

◻ FEMEIA ŞI NAŞTEREA ◻

X

Am scris capitolul acesta ultimul. Uitasem de importanţa lui. Până m-a tras de mânecă arhanghelul Gabriel. Înainte de a rămâne însărcinată, lângă femeie vine spiritul ce urmează să se întrupeze şi arhanghelul Gabriel. Femeile cu extrasensibilităţi ştiu şi simt acest moment. Urmează actul sexual cu cel care va fi tatăl copilului. Trebuie înţeles că spiritul copilului nu trebuie să intre cu totul în câmpurile mamei. El trimite corzi şi prin tată şi prin mamă, corzi care se cuplează la ovulele şi spermatozoizii cu care rezonează. După fecundare cele două corzi se unesc şi închid cercul. Se formează viitorul copil. Atâta timp cât este însărcinată, asupra mamei coboară arhanghelul Gabriel care o învăluie într-un câmp protector. De aceea este foarte important ca o femeie să păstreze curăţenia în această perioadă. Orice act care contravine legilor divine face ca Gabriel să se depărteze şi să apară defecte congenitale. Mai exact lipsa lui Gabriel din câmpurile mamei dă voie răului să intervină şi să încerce să distrugă fătul. Pentru că cel care nu vrea să existe viaţa şi luptă împotriva vieţii încercând să o distrugă este demonul.

Tot ce ţine de artificii, sex oral, anal (cu atât mai mult cu cât se produce cu ejaculare în trupul mamei indiferent de orificiu), fumat, alcool, cafea creează breşe în câmpurile mamei pe unde se infiltrează entităţile negative. În primele luni de formare a fătului pot determina defecte ce vor deveni congenitale. Ideal pentru mame este ca în timpul sarcinii să fie spovedite, împărtăşite şi să evite rămânerea în câmpuri a energiilor sexuale. Ideal este să nu facă sex în timpul sarcinii. Să evite locurile cu încărcături negative, filmele violente etc. Este ideal să se roage, când îşi aduc aminte de copil să spună un Tatăl Nostru, să mănânce cât mai natural. Din burta mamei, copilul este deja o persoană sensibilă la gânduri, sentimente, instincte. Este sensibil la imagini, situaţii, conflicte chiar dacă nu sunt manifeste fizic sau verbal.

◻ FEMEIA CA MAMĂ ◻

Este una din treptele pe care trebuie sau nu să le urce o femeie. Pentru una lecţia este să facă copii, pentru alta să nu poată face. Totul evident ţine de lecţia ei de viaţă. Toţi trebuie să înţelegem că copiii nu sunt ai noştri, că sunt în primul rând ai lui Dumnezeu şi că sunt nişte spirite venite la întrupare ca la rândul lor să îşi ia nişte lecţii. Faptul că iau din gena noastră nu ne face nici mai merituoşi nici speciali. S-a întâmplat astfel pentru că aşa au rezonat. Cu cât un spirit seamănă mai mult cu tine cu atât ia mai mult şi din genă, din programele tale. Astfel că este foarte important ca în terapie să vezi ambii părinţi ca să îţi dai seama despre problemele unui copil. Părinţii determină în copii subpersonalităţile materne şi paterne. Un fel de alter ego la nivel de subconştient care intervine în diverse situaţii. Problema este că aceste

subpersonalităţi sunt acolo pe principiul rezonanţei. Mai exact vor manifesta din aceste subpersonalităţi însuşirile cu care rezonez. Se poate şi altfel? Da. Există părinţi dominanţi care determină subpersonalităţi dominante ce pot fi mai puternice decât copilul, spiritul copilului şi ajung să „posede” trupul copilului.

Părinţii sunt foarte importanţi în dezvoltarea copilului. Din punct de vedere divin ei sunt aleşi pentru ca spiritul copil să înţeleagă cum nu este bine să fie el ca părinte.

Adică cu cât un spirit a fost un părinte mai prost altădată cu atât are şanse să aibă părinţi care îl tratează rău. NIMENI NU AJUNGE ÎNTR-O FAMILIE DIN EROARE! Asta este valabil şi pentru copii înfiaţi, luaţi de asistenţi maternali. Mama ta este oglinda ta ca femeie de altădată. Este oglinda ta de mamă aşa cum tatăl este oglinda ta de tată. A-ţi învinovăţi părinţii nu face decât să te condamni pe tine. A-ţi urî părinţii, să te urăşti pe tine.

Relaţia cu mama este foarte importantă pentru o fată. De la ea învaţă să fie femeie. De la ea să mângâie, să se îmbrace, să se comporte. Dar dacă până la urmă ai rezonat cu o mamă-bărbat, mai mult ca sigur că eşti o femeie-bărbat! ☺

Mama este sufletul familiei. De aceea este foarte importantă binecuvântarea ei în tot ceea ce faci. Dacă mama ta nu este de acord cu ceea ce faci, vei întâmpina greutăţi în scopurile tale. Este ca şi cum o parte din tine se opune să faci ce vrei. Am văzut campioni de raliu care nu au mai putut să alerge din cauza mamelor cărora le era frică să nu îi piardă în vreun accident. Această frică le-a pus frână copiilor lor. Am întâlnit campioni opriţi în loc de frica soţiilor lor. Prin căsătorie ele devin parte din bărbaţi şi dorinţele sau împotrivirile lor ajută sau împiedică bărbatul în acţiunile lui.

Principiul „Femeia te ridică, femeia te coboară, femeia îţi dă viaţă şi tot ea te omoară!” pare să se confirme! ☺ Ca terapeut, ca preot este greu de luptat cu blestemul unei mame, chiar dacă nu are dreptate. Să dezlegi supărarea unei mame pe copil este cu atât mai greu cu cât a avut mai multă grijă de el, de copil. Apar disensiuni de genul acesta între mamă şi progenitură pentru că de multe ori mamele consideră că copiii trebuie să facă ce vor ele. Şi în loc să îl lase să greşească pe mintea lor ca să crească, vor să facă binele pe care îl impun ele.

□ TIPURI DE FEMEIE □

Trebuie să recunosc că sunt departe de a fi terminat de abordat tipurile de femeie pe care le-am întâlnit în viaţa mea. Am să descriu doar pe cele

care ies din cotidian. Şi îmi las spaţiu ca să completez studiile de la acest capitol. Pentru mine era foarte important ca această conferinţă şi apoi această carte să apară ca să permită femeii să se înţeleagă pe ea însăşi aşa că am făcut şi io ce şi cât am putut. Mai pot să completeze şi să mă combată dacă am greşit şi alţii.

Femeia instinctuală

Este cea care trăieşte *prin* şi *pentru* sex. De multe ori este considerată patologică de societate. Este greşit. Doar că are exacerbate instinctele sexuale. Este de fapt corespondentul în plan feminin al unui bărbat normal. Este aceea care are bărbaţii. Este un vânător şi îl apreciază pe cel care o satisface cel mai bine. Are o gândire de bărbat. Nu are o problemă să aibă mai mulţi parteneri, separat sau odată. Şi de cele mai multe ori nu poate fi satisfăcută de un singur bărbat. Este visul oricărui bărbat. În lumea interlopă sunt numite „cele care devorează penisul”, atât le place de mult. Se adaptează destul de greu în lumea aceasta şi atunci încearcă să copieze femeile din jur. Se căsătoresc, îşi fac familii şi copii, dar rad tot ce este în jur. Prietenii soţului, antrenorul de fitness, mentorii, profesorii. Pe oricine e dispus să le facă. Dacă sunt şi frumoase, sunt nişte bombe pe tocuri! Aduc numai belele, dar nu te poţi supăra pe ele. Le mănâncă rău şi se scarpină.

Pe o fată de genul acesta a băgat-o familia în ospiciu. Ai ei ultracreştini ortodocşi. Mi-a spus în particular: când ies de aici mă bag într-o discotecă şi rad tot!

Până nu intri în lupta cu demonul sexului nu poţi să le înţelegi. Merită citit părintele Cleopa, „*Pelerinul român”.*

Acolo povesteşte despre o asemenea întâlnire.

Femeia castratoare

Belea de belea! Dominatoare, voluntară, raţională. Agresivă, frecvent frigidă, dă vina pe bărbat pentru propria ei incapacitate de a simţi. I se pare că ştie şi poate tot şi chiar aşa este în unele situaţii. De cele mai multe ori nu are orgasm pentru că la nivel interior nu vrea. Este pusă pe acumulări atât ca energie cât şi ca avere. De multe ori are excitaţie orală sau/şi anală. Are orgoliu mare la nivel de Sine. Stima de sine ca femeie foarte mică.

Are însă părţi pozitive. Este o femeie locomotivă, independentă, care fiind în competiţie cu bărbaţii pe care îi invidiază că sunt bărbaţi încearcă să le demonstreze cât de proşti sunt! ☺ Se miră că sunt singure în condiţiile în care limbajul corpului lor emite doar informaţia: „Eşti imbecil şi imatur! Eşti bărbat! Puahhh!” Dar, pentru bărbaţi, dacă o femeie ca asta îi face sex oral fără să aibă vreun interes, înseamnă că te superapreciază! ☺

A venit la mine un cuplu. Ea a început să ţipe efectiv că nu are ce face cu el, că este impotent, că nu o satisface ca femeie... Am lăsat-o să se descarce. În acest timp i-am măsurat. Şi nu era aşa. Femeile care urăsc bărbaţii la nivel interior pot ajunge ca efectiv să-i castreze la nivel energetic. Există organele la nivel energetic. Le smulg pur şi simplu pe partea cealaltă, indiferent că este vorba de soţ sau de copiii lor! I-am spus. I se lungea faţa pe măsură ce-i explicam. Şi capac i-am pus în momentul în care îi explicam soţului ei că dacă ar face sex cu alta sigur nu ar avea nici o problemă. Urăsc bărbaţii!

Femeile acestea de cele mai multe ori te scot din priză! Vrei să... şi în loc să se lase, încep cu – vezi că mă..., vezi că nu e bine, vezi că aş vrea să... de îţi piere cheful. Şi după ce îţi face tot felul de observaţii, de genul, nu eşti în stare să, nu eşti capabil să, mai bine făceai nu ştiu ce decât să... Tot tu eşti de vină.

Femeia trofeu

De fapt sunt îngeri ai Lui Dumnezeu cu misiuni speciale. Sunt femei care fac Voia Lui Dumnezeu 90-100! Sunt agenţii secreţi ai Lui Dumnezeu. Evident că au vieţi cu totul altele decât femeile obişnuite şi sunt invidiate pentru asta. Lor le dă Dumnezeu tot ce vor din punct de vedere material sau altele pentru simplu motiv că nu merită suferinţa trupului. Tot ce fac este din suflet. Şi de aceea atingerea lor este divină. Nu au karme. Nu au umbre. Învaţă repede şi sunt dedicate divinităţii când se trezesc. Prin ele Dumnezeu încearcă să schimbe bărbaţii. De obicei sunt date celor care au o listă de femei fără număr în speranţa că se liniştesc. Dacă nu se întorc la Dumnezeu darul li se ia, femeile trofeu pleacă în altă misiune. Calitatea lor este că tot ce fac, fac din suflet. De la Dumnezeu. Asta le face foarte utile în afaceri, în terapie etc. Prin ele Dumnezeu îşi comunică voia!

◻ *PRINCIPIUL FEMININ DIVIN* ◻

Principiul feminin divin pe Pământ este reprezentat de Maica Domnului, Fecioara Maria. Este un model pentru voi ca femei. În chilie la părintele Argatu am întâlnit o dată o preoteasă, care nu era îmbrăcată ca o preoteasă, era îmbrăcată ca o doamnă. Şi m-a întrebat mental ce părere am despre cum este îmbrăcată preoteasa. Şi preoteasa era îmbrăcată cât se poate de decent, dar elegant. Şi am zis – cred că e ok. Nu avea basma în cap, avea părul frumos strâns, avea unghiile aranjate, avea o tentă de machiaj, nu foarte mult, nu foarte strident. V-am zis că eu când mergeam acolo eram plin de întuneric şi dacă aveam ceva de spus din perspectiva răului, pentru că el critică, aş fi spus dar nu am avut nimic de spus. Şi acela este modelul feminin

pe care l-am întâlnit şi care se potriveşte. Modelul de doamnă. Nu modelul cosmopolitan. Că acela este o extremă. Cred că modelul prinţesei Kate. Decent, elegant, fără să sară în ochi. Nu gen Lady Gaga. Adică trebuie să vă găsiţi acel echilibru feminin. Este adevărat că pot să mă simt bine şi în blugi, dar acela nu este principiul feminin, nu mă lasă să-mi manifest feminitatea.

În ceea ce priveşte principiul divin feminin. Dumnezeu este atoatecuprinzător, are şi principiul masculin şi principiul feminin. Suntem într-un univers bipolar. Într-un univers bipolar, Dumnezeu ca principiu feminin este reprezentat de Maica, de Fecioara Maria, ca principiu masculin de Iisus Hristos. Luaţi-vă modele de acolo.

Poţi să obţii îndrumarea de unul singur? Da. Îndumnezeirea poţi să o obţii de unul singur? Da, dar este laborios. Trebuie să ajungeţi la nivelul la care să puteţi să fiţi feminine şi totuşi să aveţi înăuntru vostru principiu masculin la un 49%. Asta pentru cei care fac măsurători. Doar atunci veţi fi complete, doar atunci nu veţi mai fi incomplete. Nu pot să fiu manipulat de o femeie dacă sunt 49/51, dar pot să fiu manipulat dacă sunt 70/30. Pentru că sunt manipulat prin acel 70%, care este mult mai mult decât 30%. Când eşti armonios nu mai poţi să mă mai manipulezi, că nu ai de ce să mă agăţi, nu poţi să mă tragi. De acea vă spun că este foarte important raportul Yin-Yang.

◻ FEMEIA CA POARTĂ ◻

Femeia este o poartă spre rai sau spre iad. În funcţie de evoluţia voastră daţi naştere copiilor voştri. Dacă voi aveţi vibraţie mare o să aveţi un copil de vibraţie mare. Evident că dacă vă alegeţi o tută o să aveţi un copil de vibraţie mică. Voi sunteţi o poartă. Prin voi se nasc viitorii preoţi, viitorii medici, terapeuţi sau ce vor fi să fie. Ulciorul a fost pregătit ca să se nască Mântuitorul. Maica Domnului a fost crescută în altar ca să poată să ajungă la perfecţiunea la care s-a născut Mântuitorul.

La fel trebuie să faceţi şi voi pentru că emanciparea aceasta a voastră face ca să coboare din cer spirite de vibraţie înaltă care duc la evoluţia spirituală a acestei planete. Voi sunteţi de fapt porţile către dimensiunile spirituale. Prin voi se nasc viitorii oameni. Prin voi se nasc îngerii sau demonii. Ştiţi cum zicea Arsenie Boca – degeaba blamaţi voi preoţii, că voi i-aţi născut. Rugaţi-vă la Dumnezeu să vă trimită preoţi! Voi daţi naştere la preoţi. Voi sunteţi poarta prin care vin ori preoţii, ori... Pregătiţi-vă voi şi o să avem preoţi buni. Pregătiţi-vă voi şi o să avem îndrumători buni. Pregătiţi-vă voi şi o să avem profesori buni. Pregătiţi-vă voi şi o să avem medici buni. Lasă bărbatul, că bărbatul fabrică spermatozoizi la şapte zile. Îi este rău un pic, stă şapte zile, nu poate să bea bere şi vine un spirit înalt şi gata.

Dar voi sunteţi foarte importante pentru că voi, ca să vă schimbaţi ovulele – se schimbă genomul la nivelul ovulelor voastre, la nivelul ovarelor vă trebuie trei ani şi jumătate de spiritualitate. Trei ani şi jumătate de creştere, de vibraţie, ca să puteţi să schimbaţi genomul vostru. Nu vă mai luaţi că aveţi vârste – când le aud pe doamne că vai au patruzeci de ani. Mama lui Ilie avea şaizeci şi ceva de ani când l-a născut. Şi era şi la menopauză! Sunt altele care au născut la nouăzeci de ani. Lăsaţi medicina, că ea este a noastră, a doctorilor. Dumnezeu gândeşte un pic altfel. Şi limitele sunt altfel la Dumnezeu.

Ca să evoluaţi trebuie să faceţi meditaţia iertării de sine şi de alţii. Că vă eliberaţi de supărările din voi. Orice supărare în voi se transcrie la nivel genetic. Orice supărare în voi se transcrie la nivelul copilului vostru.

Se pot face anihilări de scheme karmice – de ce întâlnesc eu tot timpul aceiaşi tip de bărbat? Pentru că este o schemă karmică. Marii maeştri pot să anihileze scheme karmice în care vă zbateţi.

□ CE LEGĂTURĂ ARE FEMEIA CU OMUL □

Şi ne apropiem de final. Femeia înăuntrul ei este o carcasă în care există un şarpe kundalini. Un şarpe kundalini care în această viaţă are misiunea de femeie. Prin evoluţie, prin ridicarea şarpelui kundalini, poate să ajungă la trezire spirituală, ieşirea în floare de lotus, întoarcere, înghiţirea cozii şi transformarea în om.

Oare credeţi că un şarpe kundalini când se transformă dintr-o femeie se transformă din nou în femeie, sau în om? În om. Pentru că, dincolo, toţi avem ambele sexe şi, pe măsură ce evoluăm din punct de vedere spiritual, se atrofiază. Cu cât faci mai mult sex, cu atât se face mai mare organul sexual. Cu cât faci mai puţin, scade până dispare. Şi ajungi precum îngerii! ☺

Acum să nu credeţi că dacă nu mai ai sex ca spirit nu poţi să faci sex. Poţi să faci că începi să te foloseşti de altele. Nu este o condiţie, nu vă faceţi griji că fiind prea evoluaţi nu o să mai faceţi. Dacă trebuie să faci, faci.

Există un tablou pe care-l urmăresc din copilărie. Un mare pictor, nu mai ştiu cum îl cheamă. Şi care are o uşă, în pragul uşii dincolo este lumină, un om în pragul uşii şi se vede umbra lui în spectrul de lumină. Iar în întuneric este un castel şi un chip de turc cu un văl, care nu este femeie nici bărbat. Mi-a rămas în cap tabloul acesta când eram mic. Nu am mai vorbit cu nenea popa acesta de mult şi îl sun şi-i spun că am nevoie de acel tablou, să-mi facă şi mie o poză pentru că-mi trebuie pentru o carte. Îl ţin minte de mic că mă opream şi mă uitam ca tâmpul la el că-mi aducea aminte de ceva. Şi

se numeşte „*Venirea Omului”.*

Dinspre lumină în planul material, unde nu este nici femeie, nici bărbat, unde totul este o lumină şi o umbră.

De ce este important? Pentru că femeia poate şi are ca misiune personală să devină Om. Voi vă raportaţi la voi ca femei, vă pare rău că sunteţi femei. Voi trebuie să vă acceptaţi feminitatea, pentru că numai asta vă poate face oameni. Eu mă adresez vouă nu ca femei, ci ca oameni. Şi aşa trebuie să ajungeţi să vă consideraţi şi voi, sunteţi oameni şi aveţi din când în când misiuni ca femeie.

Eu mă consider om care are din când în când misiuni de maestru, lector, bărbat, tată etc. Şi ca să vă dau un exemplu, o maestră de-a mea mă sună disperată – am şi eu o problemă, îmi măsor şarpele kundalini şi-mi iese că nu este în mine, şi-mi măsor sinele şi-mi iese că este în mine; păi cum se poate dacă şarpele este sinele, cum poate să nu fie şarpele şi să fie sinele? Se transformase în om! Şi i-am zis: Zuzo, felicitări, eşti om din neamul oamenilor. Şi ai redevenit Om. Şi de aici mai departe în sus capeţi aripi de îngeri, capeţi cununi de sfinţi şi devin sfinţi. Etapele care urmează pe parcursul evoluţiei spirituale.

Evoluţia spirituală a femeii se reduce la transformarea ei în Om. Ce o împiedică să fie Om? De ce nu este femeia Om? O împiedică sentimentele, instinctele materne. De ce spune Hristos – şi fiarele îşi iubesc puii lor. Pentru că voi faceţi o deosebire între iubirea puilor voştri şi iubire. Iubirea divină este altceva. Nu confundaţi instinctul matern cu iubirea divină. Sunt diferite.

În momentul în care o să tăiaţi ataşamentele şi o să puteţi să vă iubiţi copiii – şi eu îmi iubesc copiii, dar încerc să fiu detaşat de ei, detaşat de casă, maşină, femeie în momentul respectiv o să puteţi să redeveniţi oameni. Adică trebuie să renunţaţi la toate ataşamentele. Aceasta nu înseamnă că trebuie să plec de acasă.

Păcatele vă fac să pierdeţi din suflet. Pierzând din suflet nu mai puteţi să vă transformaţi în oameni. Păcatele pe care le faceţi de dragul altora. Fără suflet nu poţi fi Om. Aveţi grijă de sufletele voastre.

◻ FEMEIA ŞI DUMNEZEU ◻

Relaţia femeii cu Dumnezeu poate să fie specială. Relaţia mea cu Dumnezeu ca persoană, mă refer la Dumnezeul acestei planete, mi-a fost mediată de o fată care vedea şi care avusese atâtea balamucuri încât într-o zi s-a hotărât să lase totul şi să vadă ce se întâmplă dacă face ce vrea Dumnezeu. Şi a ajuns să-l vadă pe Dumnezeu.

Se spune despre Ioana D'Arc că a fost o fată care L-a auzit pe Dumnezeu. Ce a făcut-o specială? Faptul că L-a ascultat. Sf. Paraschiva dobândeşte harul, îl lasă omului din dragoste pentru acesta.

Dar simbolul femeii de pe planeta Pământ rămâne Maria Magdalena. Ea reprezintă iubirea şi înţelepciunea feminină pământeană, cea mai mare ispită a lui Iisus şi vârful bisericii creştine.

Problema este imaginea femeii în lume. Schimbarea voastră spirituală produce perturbări la nivelul întregii planete. Iar ceea ce vedeţi în ţările arabe, schimbarea mentalităţii din ţările arabe se datorează şi schimbării mentalităţii voastre şi schimbării mentalităţii noastre ca bărbaţi. Pentru că la nivel de subconştient colectiv toţi avem proiecţii din cauza unor chestii trecute. Ei merg după vechiul testament. În ţările arabe se practica, slavă Domnului, sper să nu se mai practice acum, că a început balamucul, mutilarea fetiţelor, care presupune tăierea labiilor, a clitorisului, coaserea labiilor. Şi se practica. Suntem în 2011. Gândiţi-vă că este copilul vostru, cum să faci aşa ceva? De ce? Din tâmpenia bărbatului, să nu fie înşelat. Vă daţi seama ce nesiguranţă au acei bărbaţi?

□ SUBCONŞTIENTUL DE GRUP FEMININ □

Este format din suma subconştienturilor tuturor femeilor din lumea aceasta. Reprezintă principiul Yin al planetei. Acest subconştient are un vector care face ca un anumit tip de femeie să fie model. Planeta are model pe Lady Gaga etc... schimbarea acestui subconştient se face prin schimbarea fiecăreia din voi. Ceea ce gândiţi voi acum se înregistrează la nivel de subconştient de grup feminin şi este baza schimbării viitoare a femeii!

Vă daţi seama ce importante sunteţi? Voi influenţaţi subconştientul feminin de pe întreaga planetă!

□ CUM SĂ DEVII FEMEIE? □

Este destul de greu să vă învăţ eu. Dar vreau să vă spun că în momentul în care mi-am dorit foarte mult să devin un pilot bun, un luptător bun, mi-am ales un model care să mi se potrivească mie. Şi l-am copiat. Evident că nu poţi să copiezi complet, dar copiez ce mi se potriveşte ca practicant de arte marţiale, ca pilot. Ca stil de lector i-am avut pe Vlad Rusescu, pe profesorul Şerban, singurul academician care preda la medicină la particulari. Am avut lectori pe care i-am copiat. De ce? Mi-a plăcut stilul lor şi s-a potrivit stilului meu.

Aşa trebuie să faceţi şi voi. Luaţi un model de femeie din lume şi

copiaţi-l. Dar fiţi voi! Eu mor când văd carcase goale.

Şi, v-am zis, paradoxal este că femeia trebuie să înveţe mai întâi să fie femeie, şi după aceea să devină Om.

◻ CE-I DATOREZ EU FEMEII? ◻

Îi datorez viaţa. Îi datorez mamei mele tot: mângâiere, grijă, vindecare, înţelegere, tot ce a făcut ea pentru mine. Vreţi să vă spun ce drăguţă a fost mama când i-am spus: „ştii, mami, eu am să-ţi spun ceva, ştii câţi copii am eu?" „Nu, eu ştiam de trei". „Mami, ştii, eu am cinci, dar se naşte al şaselea". Când îi spuneam o chestie de genul acesta, mama se apuca cu mâinile de mânerele de la fotoliu şi aştepta. Şi zice: „mami, să-ţi dea Dumnezeu putere să-i creşti şi să aibă parte de tine".

Îi datorez femeii iubire şi dragoste. Îi datorez sex, plăcere. Îi datorez prietenia, recunoaşterea. Îi datorez îndrumarea, prin profesoarele mele, prin maestra mea. Îi datorez vindecarea sufletească prin psihoterapeuta mea care mi-a fost mai bun duhovnic decât mulţi preoţi. Femeii îi datorez atingerea. Îi datorez realizarea mea ca om, ca scriitor. Pentru că dacă voi nu eraţi, Io nu eram... din cauza aceasta am ales să fac această conferinţă şi să scriu această carte ca mulţumire vouă celor care m-au ajutat să fiu ceea ce sunt.

◻ SOLUŢII PENTRU EMANCIPAREA FEMEII ◻

În primul rând, creşterea respectului de sine. De ce? Pentru că este mai facil. Studiile, şcoala, facultatea cresc stima de sine. Ştiţi cum mi-am dat seama? Eram la facultate şi am văzut colegele mele de facultate cum au intrat în facultate – nu sunt misogin – ţărănci, venite de la ţară, cu pulovere suflecate de lână şi în cizme ca şalupele. Şi au ieşit doamne. Îţi dai seama când pe o femeie o strâng pantofii că şi-i pune o dată pe an şi când este obişnuită să meargă în pantofi cu toc. Îţi dai seama când o femeie este obişnuită să meargă în pantaloni şi când îşi pune prima oară o rochie. Se vedea cum au evoluat, ca respect de sine.

Şi este foarte important studiul, pentru că duce la un alt nivel social, nu mai rezonezi cu aceeaşi oameni. Când ai o şcoală, nu mai poţi să te tragi de puţă cu colegul tău de joacă, care e tractorist, că nu mai merge. Şcoala este o formă de emancipare. Şi mă refer la studii universitare şi postuniversitare.

Nu cred nici în femeile care fug de muncă şi fac o mie de studii, doar ca să stea acasă. Au două masterate, trei doctorate, dar le ţin părinţii la treizeci de ani. Când faci pentru meseria ta, înţeleg, când munceşti că-ţi trebuie o recunoaştere, da. Dar ca să te ţină mama şi tata să faci doctorate, înseamnă

că nu-ţi place să munceşti.

Cunoaşterea spirituală este o formă de emancipare. Iniţierile sunt o formă de emancipare. Pentru că aflu ce caut în lumea aceasta, aflu cine sunt. Una este să fiu preot a Lui Iisus Hristos, alta este să fii preoteasă. Este o modalitate de evoluţie spirituală a femeii.

Cunoaşterea de sine, analiza personală, psihoterapia sunt forme de eliberare de complexe, frustrări, frici, angoase. Te ajută să ajungi la tine.

Sportul este o formă de eliberare de tensiuni interioare, de frustrări, de autodepăşire de creştere a stimei de sine. De deblocare energetică, de dezlegare de magie. Recomand sportul celor care pot să îl facă. Le face bine psihicului lor.

□ SFATURILE MELE □

Nu aveţi nevoie de nimeni, de mine sau de alţi maeştri ca să evoluaţi. Puteţi să o faceţi, aveţi un maestru interior, aveţi o intuiţie foarte bună care vă poate ajuta. Cel mult de îndrumători... Este destul să-L căutaţi pe Mântuitorul ca mentor şi El vă va duce acolo unde aveţi nevoie. Sunteţi botezate, aveţi acces la Cer 10 prin simbolul crucii şi prin Iisus.

Nu vă mai legaţi singură de un bărbat, de un job, de o casă, de o maşină, de o iubire, de o familie, de o ţară pentru că aşa vrea societatea. Vă priponiţi singure spiritul. A tăia toate legăturile presupune a tăia toate legăturile cu tot. Numai atunci pot să devin eu şi să mă întorc în lume altul/alta.

Deveniţi independente. Nu fiţi dependente material de un bărbat. Cine are banii dictează. Am observat treaba aceasta indiferent cât de minunat se poartă cu tine. Cel care are mai mulţi bani întotdeauna va dicta într-un cuplu. Doar când ajung la un nivel să convieţuiască cu Dumnezeu, atunci încep să facă Voia Lui Dumnezeu şi mai încearcă să domine pe celalalt. Dar în rest, între ei, când sunt ei cu ei, fără Dumnezeu, cel care are bani dictează. Va fi şef. Nu ştiu dacă merită libertatea voastră, indiferent ce colivie de aur veţi avea. Învăţaţi să vă descurcaţi singure şi să fiţi propriii voştri stăpâni.

Fiţi sincere cu voi şi aflaţi cine sunteţi. Multe vă subapreciaţi. În alt domeniu vă supraapreciaţi. Dar mai nasoală este subaprecierea. Că viaţa ţi-o dă peste nas până la urmă când te supraapreciezi.

Nu trebuie să vă întreţină nimeni. Şi nimeni nu trebuie să se plece la picioarele voastre că sunteţi femei. Ci pentru că trebuie să fiţi respectate pentru că sunteţi oameni. Eu înţeleg că aspectul exterior este important pentru voi. Dar nu o să vă respectăm mai mult că arătaţi mai bine. O să ne

placă mai mult de voi, da. Dar nu o să vă respectăm mai mult. Câştigaţi-vă respectul altfel. Respectul vine din minte şi din suflet.

Învăţaţi-vă să vă spuneţi problemele soţilor, prietenilor, amanţilor. Învăţaţi să spuneţi ce vă deranjează şi ce vreţi. Pentru că altfel nu există evoluţie într-o relaţie. Învăţaţi-vă să ne spuneţi ce vă deranjează la noi. Nu ne faceţi rău. Ba din contră.

Nu mai faceţi sex dacă nu simţiţi. Asta duce la pierderea respectului de sine. Aşa ajungeţi să vă dispreţuiţi pe voi, atunci sunteţi târfe cu certificat de căsătorie, şi să îl urâţi pe cel cu care o faceţi şi care devine un violator cu certificat de căsătorie. Învăţaţi să spuneţi nu. Că nu simţiţi, că nu vreţi... Aşa se dobândeşte respectul de sine şi respectul bărbatului vostru.

Acceptăm greu un refuz, dar o facem când iubim pe cineva...

◻ DESPRE 2012 ◻

Există ceea ce în univers se cheamă noduri temporale. Şi există noduri temporale la nivelul unui individ, există noduri temporale la nivelul unui popor. Există noduri temporale la nivelul unei planete sau a unui univers. Aşa fac să apară sau să dispară oameni. Aşa fac să apară sau să dispară societăţi sau imperii. Aşa fac să apară sau să dispară lumi, planete sau galaxii.

În ceea ce priveşte 2012. Acest an a reprezentat un nod temporal viitor. Un nod temporal pe care maeştrii spirituali l-au sesizat din timp. Un nod temporal la care dacă noi am fi luat-o pe altă cale am fi dispărut ca planetă. Acesta este misterul anului 2012 şi de ce se încheie calendarul în 2012. Mayaşii au sesizat că în evoluţia omenirii la un moment dat există posibilitatea să ne autodistrugem. Şi drept urmare, din punctul lor de vedere, pe traiectul pe care l-au văzut, au văzut existenţa acestei planete până în 2012. Numai că între timp s-a schimbat ceva şi este exact pe principiul pildei lui Iona, mai mulţi oameni au înţeles acest lucru, mai mulţi oameni s-au întors la Dumnezeu, mai mulţi oameni au devenit altceva decât ar fi putut să fie. Şi în momentul respectiv, pentru că au atins o masă critică, viitorul omenirii s-a schimbat. Din punctul meu de vedere, aşa cum văd eu viitorul, anul 2012 ca an catastrofal nu poate să mai fie. Ca şi curiozitate puteţi să citiţi „*A treia venire*” şi poate o să înţelegeţi ce vreau să spun. Este o piesă de teatru de-a mea care nu este foarte cunoscută.

În primul rând în planul divin un rol important l-a jucat femeia. De ce? Dumnezeu a trimis pe Pământ spirite de vârstă astrală mare, adică spirite chiar din sfatul bătrânilor, care sunt întrupate la ora actuală şi sunt întrupate în femei. Asta a făcut să crească preponderenţa spiritului Yin şi face ca

X

această planetă să fie mai puţin agresivă. A fost un plan elaborat care a determinat transformarea, şi o să vedeţi inclusiv creşterea luminii interioare la nivel de planetă, a vibraţiei la nivel de planetă şi a spiritului Yin la nivel de populaţie a omenirii.

În altă ordine de idei, ştiu că nu o să placă la toată lumea, Dumnezeu a înconjurat această planetă cu nişte nave, aşa-zisele *vehicule odice,* care merg cu energia luminii. Aceste vehicule odice sunt conduse de primii oameni humanoizi de pe prima planetă locuită de la soare. Cei mai apropiaţi oameni de noi ca şi distanţă. Sunt deasupra fiecărei ţări, nu mai face nimeni ce vrea pe această planetă. Să nu credeţi că vreun preşedinte din vreo ţară este mai presus de ei. Şi Obama, şi Putin, şi Băsescu, de pe lună se văd la fel, adică deloc.

A existat un moment în care aveam posibilitatea să păşim într-o dimensiune nouă sau să ne distrugem. Acel moment pot să cred şi să zic că a trecut şi că în anul 2012 această trecere în noua dimensiune va fi, de fapt, o creştere a luminii la nivelul întregii planete, deschiderea către alte dimensiuni apropo de cunoaştere. Inclusiv ştiinţa se va dezvolta şi va căpăta acces la entităţi superioare care sunt mult mai dezvoltate din punct de vedere al tehnologiei. Şi atunci o să avem un alt salt spiritual, industrial, cultural, religios şi de toate felurile.

□ ÎNTREBĂRI □

O femeie căsătorită păcătuieşte când îşi înşeală bărbatul?

Din punct de vedere divin da.

Şi dacă se repetă din curiozitate, mai ajunge să redevină om?

Dar aici se pune o altă problemă. Păcatul aşa cum este înţeles el are două componente. Una de intenţie şi una de scop. Adică motivaţia actului în sine, dacă în perspectivă acel păcat transformă femeia în sens pozitiv, în sensul că-şi capătă încredere în ea, atunci poate să-i ajute mai mult decât dacă stă cuminte.

O secundă, eu nu fac apologia păcatului, dar vreau să spun că există posibilitatea – în radiestezie se numeşte EBF-ul în perspectivă. Un act care este negativ acum poate să fie în perspectivă pozitiv. Pentru că se pune problema şi cu cine păcătuieşti. Cine ştie ce transfer de informaţie şi energie se face? Astfel încât ceea ce poate fi păcat acum poate servi în evoluţia spirituală mai târziu. Ce este mai important să fii un drept orgolios sau un păcătos smerit? Femeia care a greşit nu va putea arunca niciodată cu piatra în o alta.

Apropo de 2012 şi de transformarea spirituală şi energetică care o să se petreacă, cât de important o să mai fie planul material?

O să fie important pentru că vrem nu vrem tot trebuie să mâncăm. În 2012 nu o să mâncăm toţi prana. Eu nu cred că până în 2012 o să renunţăm la carne sau la ouă. De obicei un popor are nevoie de patruzeci de ani. Eu cred că o planetă are nevoie de patru sute de ani ca să se transforme astfel. Saltul acesta o să fie insesizabil pentru omul de rând. Cred eu că nu o să sesizeze foarte multe lucruri. O să fie mai simplu şi mai banal decât poate părea. O să fie sesizabil de cei care au cunoaştere, de cei care sunt iniţiaţi.

Şi saltul nu o să presupună şi transformarea din punct de vedere al planetei?

Dacă-mi spui că în loc de kalashnikov o să facem alte arme cu care o să înzestrăm navele cu care o să mergem pe Marte atunci o să cred. Dar nu cred că o să se schimbe foarte mult pentru că fabricile tot trebuie să existe, poate o să trecem la altă sursă de energie. Nu vă aşteptaţi la schimbări radicale, că nu are cum şi chiar dacă cineva ar putea să aducă o schimbare radicală, societatea nu i-ar permite. Nu merge. Admiţând că s-a descoperit o sursă de energie, cu rafinăriile, benzinăriile ce faci? Trebuie să fie schimbate în timp. Cu oamenii aceia ce faci? Îi trimiţi acasă pe toţi? Admiţând că eu aş avea destinele acestei planete în mâini aş zice – încet să se obişnuiască ţugulanul cu maşina bio, cu etanolul, cu alcoolul din cartofi. Toţi vrem să nu mai folosim maşinile, dar fă un tren de superviteză care face Bucureşti-Constanţa într-o oră şi nu o să mai merg cu maşina la mare. Dar până atunci o să stăm pe la Medgidia. Schimbările sociale trebuie să se producă în timp, altfel produc schisme, ca şi crizele.

▫ ÎN LOC DE ÎNCHEIERE ▫

Ştiu că n-am atins tot ce puteam spune despre femeie. Mai mult ca sigur este încă pe atâta şi ceva de zis. Ştiu că s-a mai scris despre asta şi nu am pretenţia că odată cu ce am scris io am epuizat subiectul. Ceea ce mi-am dorit însă a fost să ajut femeia să devină ea însăşi. Îmi plac femeile, îmi place să văd femeia ridicându-se şi luminând. Îmi place, ca maestru, ca om, şi ca bărbat să admir înflorirea ei şi nimic nu se compară cu observarea DEVENIRII ei...

În speranţa că fiecare cititoare a mea se va iubi ca femeie şi se va considera om, că va purcede pe calea ei spirituală şi că va deveni lumină pentru ea, pentru ceilalţi şi pentru Cer vă mulţumesc că sunteţi. Dacă n-aţi fi voi, viaţa mea ar fi mult mai simplă, dar cu mult mai urâtă, pentru că voi daţi sens vieţii noastre!

X

X

Cu toată iubirea pe care o pot manifesta pentru fiecare din voi, *Dragoş*